Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

PCR

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6714 | Miercuri 18 august 1965 | 4 PAGINI — 30 BANI

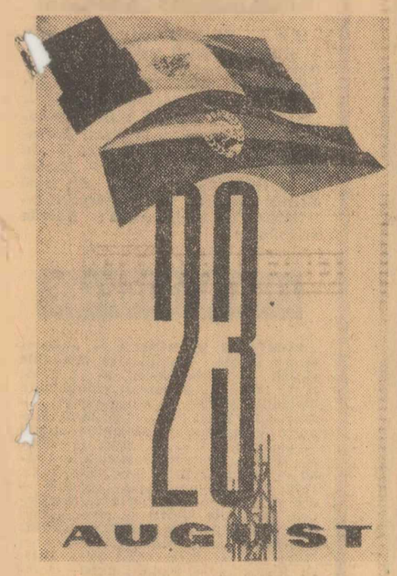

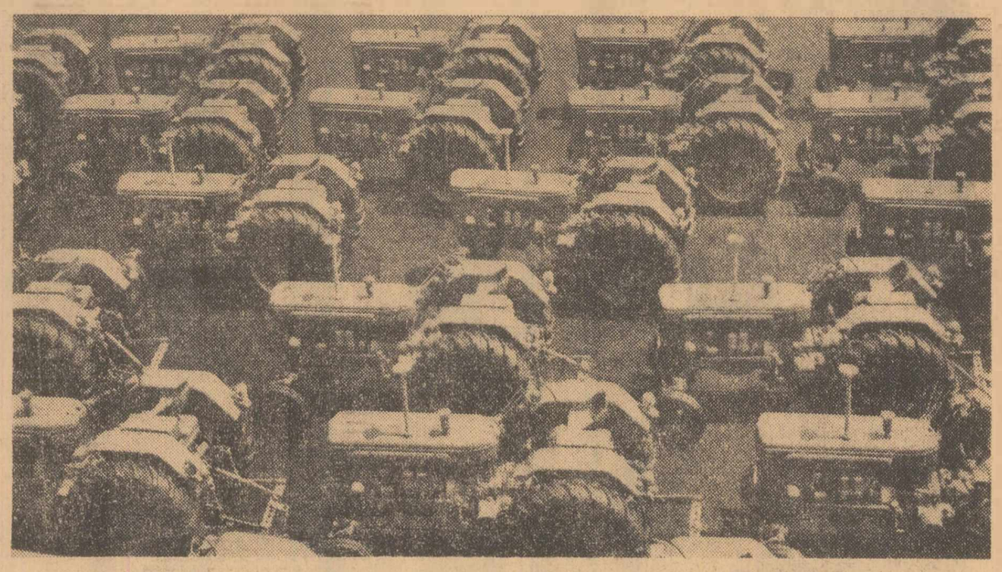

„IN PERIOADA 1966—1970 VOR FI INTENSIFICATE EFORTURILE STATULUI PENTRU DEZVOLTAREA BAZEI TEHNICE-MATERIALE A AGRICULTURII, VOR FI SPRIJINITE UNITĂȚILE AGRICOLE IN VEDEREA INTĂRIRII LOR ECONOMICE, ASTFEL INCIT SĂ SE OBȚINĂ O CREȘTERE IMPORTANTĂ A PRODUCȚIEI VEGETALE ȘI ANIMALE".

(Din Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R.)

Partidul și guvernul au acordat în permanență o atenție deosebită întăririi bazei tehnice-materiale a agriculturii și organizării producției după metode științifice. Ca urmare, recolta de cereale, mai ales de grîu și porumb, a înregistrat o creștere permanentă. În următorul plan cincinal investițiile de stat în agricultură se vor cifra la peste 35 miliarde lei — cu 60 la sută mai mult decît în perioada 1961-1965. În anul 1970, în agricultură vor lucra peste 115 mii tractoare fizice, 47 mii combine pentru cereale și un număr mare de alte mașini agricole cu caracteristici și performanțe ridicate.

LEGEA FUNDAMENTALĂ A ROMÂNIEI SOCIALISTE

Marea unitate a națiunii

Zaharia STANCU

Congresul și-a încheiat lucrările... Congresul a intrat în istorie... Într-adevăr, cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român a intrat în istorie, în istoria Partidului Comunist Român și în istoria poporului român. Aceasta constituie, după părerea mea, o mare biruință a noastră și, în același timp, o mare mîndrie a noastră, a comuniștilor : istoria partidului nostru a ajuns să fie una cu istoria poporului român.

S-a mai întîmplat oare vreodată, în trecut, ca un partid politic, oricare ar fi fost numele său, să izbutească a aduna în juru-i întregul popor ? Nu. Aceasta nu s-a întîmplat niciodată. Și nici nu s-ar fi putut întîmpla. Vechea și nedreapta orînduire burghezo-moșierească își avea legile ei neînduplecate. Și, în conformitate cu aceste legi, imensa majoritate a țărănimii era exploatată de boierime, iar muncitorimea... Se știe cum erau în vechile timpuri asupriți, storși de vlagă, exploatați muncitorii. Împărțită în clase, ale căror interese se ciocneau cap în cap, țara nu avea cum să fie unitară, nu avea cum să progreseze, nu avea cum să devină puternică. Urmînd nemuritoarea învățătură marxist-leninistă, comuniștii i-au unit pe muncitori cu țăranii, cu intelectualii și cu toate celelalte categorii de oameni ai muncii. Forțele mai înainte divizate, fărîmițate, au fost astfel adunate laolaltă și transformate într-un factor hotărîtor pentru construcția și desăvîrșirea socialismului, pentru făurirea unei patrii care să meargă cu pași din ce în ce mai repezi și mai mari spre culmea supremă — spre comunism. La acest lucru nu se putea ajunge fără dispariția claselor exploatatoare. Putem spune deci că dispariția acestor clase a dus la întărirea națiunii, la făurirea minunatei și desăvîrșitei sale unități.

Acum două-trei săptămîni mă aflam în sala Congresului. Tovarășul Nicolae Ceaușescu prezenta Raportul. La fiecare cîteva minute frazele sale erau subliniate de aplauze. Ce ne îndemna oare pe noi, cei trei mii de oameni din sală, delegați la Congres sau invitați, să aplaudăm cu atîta căldură, cu atîta însuflețire, cu atîta entuziasm cuvintele rostite la tribună ?

(Continuare în pag. a II-a)

Mandatari ai poporului

Prof. Rodica ALEXANDRU
vicepreședintă a Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Suceava

Din fiecare titlu, din fiecare articol al proiectului noii Constituții, emană profundul democratism al orînduirii noastre de stat. Alcătuirea și modul de funcționare al întregului sistem de organe ale statului, a cărui bază o constituie Marea Adunare Națională și sfaturile populare, marile drepturi și libertăți cetățenești sînt menite să asigure în fapt acest democratism, să atragă la conducerea treburilor statului masele cele mai largi ale poporului.

Ca deputată și membră a comitetului executiv al unui sfat popular orășenesc, am studiat cu deosebită atenție titlul consacrat organelor locale ale puterii de stat. Rolul lor în dezvoltarea democratismului orînduirii noastre rezultă din înseși funcțiile pe care le au, clar formulate în Constituție, de a organiza participarea cetățenilor la rezolvarea pe plan local a treburilor de stat și obștești, de a asigura menținerea ordinei publice, legalitatea socialistă, ocrotirea drepturilor cetățenilor.

Caracterul real reprezentativ al sfaturilor populare rezultă atît din felul în care sînt alese — prin votul universal, egal, direct și secret al tuturor cetățenilor țării — cît și din componența lor. În regiunea noastră, Suceava, de pildă, la alegerile din martie pentru Marea Adunare Națională și sfaturile populare au luat parte peste 615 000 de cetățeni — aproape totalitatea celor cu drept de vot din regiune.

(Continuare în pag. a II-a)

Vă rugăm, o scurtă declarație

MIHAI BISTRICEANU — inginer la termocentrala Groza

— Mă întrebați ce specialitate am îndrăgit ? ENERGETICA. Dreptul la muncă, garantat de Constituție, reclamă din partea noastră și datorii ; iar nouă nu ne place să rămînem datori. Acesta ne este angajamentul !

FLOREA OPRESCU — șef de brigadă, uzinele „Griviția Roșie"

— Cum am ajuns șef de brigadă ? Simplu ! Am învățat (sînt absolvent al școlii profesionale de ucenici), învăț (urmez cursurile școlii de maiștri) și voi învăța. Posibilitățile nelimitate de învățătură asigurate prin Constituție constituie pentru generația noastră cel mai puternic imbold.

INTRECEREA IN CINSTEA MARII SĂRBĂTORI

Metalurgiștii sibieni raportează

În bătrînul oraș transilvănean, Sibiu, se simte puternic în aceste zile pulsul întrecerii oamenilor muncii în cinstea zilei de 23 August. La uzina „Independența", care realizează astăzi în mai puțin de 10 zile o producție echivalentă cu cea a anului 1938, practic nu există loc de muncă unde harnicii metalurgiști de aici să nu înscrie noi succese pe graficul întrecerii. Pretutindeni, lîngă oțelul fierbinte sau la turnătorie, lîngă strunguri ori în răpăitul sacadat de la cazangerie, oamenii își materializează angajamentele luate în întrecere în cele mai felurite produse, care pornesc ca niște mesaje ale vredniciei lor nu numai spre fabricile și uzinele țării, ci și pe meridianele lumii. Ieri, impiegatul de mișcare din gara orașului a dat cale liberă la 10 vagoane pline ochi cu asemenea mesaje de greutate : un rezervor de 33 m c pentru S.M.T.-Hațeg, tronsoane și conducte pentru întreprinderea de produse refractare din Alba Iulia, virole necesare siderurgiștilor hunedoreni, instalații de răcire oale purtînd adresa „Industriei Sîrmii" din Cîmpia Turzii, precum și diverse utilaje chimice destinate exportului.

Atmosfera entuziastă de avînt creator pe care o întîlnești la tot pasul are o temelie trainică : istoricele documente ale celui de-al IX-lea Congres al partidului nostru, hotărîrea fiecăruia de a îndeplini sarcinile ultimului an din șesenal, pregătind astfel o rampă sigură de lansare pentru izbînzile viitoare. Cifrele stau mărturie : planul producției globale a fost depășit pe cele șapte luni cu opt procente, iar economiile la prețul de cost au trecut pînă acum de 600 000 lei. Cum s-ar spune, cei de la „Independența" se pregătesc să pășească ferm cu dreptul în noul cincinal.

Cifrele, oricît de reci ar părea la prima vedere, au căldura lor, sînt însuflețite de oamenii cu „mîini de aur" care știu să modeleze metalul, să-i dăruiască ceva din pasiunea lor. Mărturie stă faptul că la sfîrșitul primei decade din august, în evidențele economiștilor au fost trecuți mai bine de 7 700 m l de lanțuri cu role pentru industria constructoare de mașini agricole și de utilaj petrolier, peste 60 bucăți de unelte pneumatice. „De la Congres și pînă acum, ritmicitatea producției este cu adevărat la înălțime", ne spune tov. Ion Oprescu, președintele comitetului sindical.

Augustin Gligor, șeful unei echipe de lăcătuși de la secția montaj, a fost delegat la Congres. Și astăzi îi stăruie în amintire zilele de neuitat ale lucrărilor, marea bogăție de idei cuprinse în Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., programul însuflețitor de muncă și de luptă hotărît de Congres pentru a ridica pe culmi tot mai înalte ale civilizației patria noastră socialistă. Întors la locul de muncă, el și echipa sa și-au depășit sarcinile de plan cu 20 la sută, dînd numai produse de cea mai înaltă calitate.

Ion MARGINEANU

(Continuare în pag. a III-a)

PREZENTAREA SCRISORILOR DE ACREDITARE DE CĂTRE AMBASADORUL KUWEITULUI

La 17 august, vicepreședintele Consiliului de Stat, Ștefan Voitec, a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Kuweitului în Republica Populară Română, Saeed Yacoob Shammas, care și-a prezentat scrisorile de acreditare. *(În pagina a III-a — cuvîntările rostite).*

VRANCEA — MIRACOL ȘI PIATRĂ

• Toma Cotea, început de legendă nouă... • Civilizația pătrunde pe șosea ! • Banii se fac la pădure, cu firiz și cu secure • Frații Boșcan și filozofia arborilor.

În ziarul de azi

■ Voințe captate pe aceeași lungime de undă *(pag. a II-a)*

■ Festivalul unei arte cu tradiții străvechi *(pag. a II-a)*

■ SPORT *(pag. a III-a)*

Călătorim de zece zile prin Vrancea, această țară cu nume sonor, amintind de întunecimea codrilor, de prăpăstii și corbi. Kilometrajul mașinii a atins cifra de 2 500, dar nu a adunat și ceilalți zeci de kilometri străbătuți de noi cu piciorul. Am mers mult, de la o extremitate a ținutului la alta, am fost martorii unor întîmplări din cele mai neașteptate. Sus, la Lepșa, urșii intrau în curțile oamenilor și furau mierea din stupi, în pădurile de pe malurile riului Zăbala furtunile au smuls pur și simplu din rădăcină arbori seculari, aproape de cabana Giurgiului, la poalele muntelui Pietrosul, mistreții se plimbau pe cărare, obligînd trecătorii ocazionali să-i ocolească și să se furișeze prin albia riurilor. Și totuși, Vrancea nu este o țară a misterelor, deși după ce ai părăsit Vidra — așa-zisa poartă a Vrancei — rămîi cu sentimentul că n-ai aflat totul, că undeva în urmă plutește încă ceva nelămurit, un fel de abur, dincolo de care miraculosul continuă.

Miraculos ? La Tulnici sau Năruja peisajul se schimbă, devine comun și sărăcăcios. Culmile golașe, colorate în verde deschis, colțurile de stîncă albă și norii de praf care se ridică la cea mai slabă adiere dau o senzație de austeritate. Închipuiți-vă că ați nimerit întîmplător la un banchet terminat. Pe mese n-au mai rămas decît resturi... Gazda se scuză, nu vă mai poate oferi cine știe ce. Mesenii au dispărut. Nu i-a invitat nimeni, s-au pofțit singuri la de-a gata și cînd să fie alungați, a fost prea tîrziu. În încăpere stăruie mirosul bucatelor, al vinului, fumul de tabac s-a îngrămădit la ferestre.

— Cine au fost acești meseni nesățioși ? veți întreba.

Gazda va da din mîini a lehamite. Da, este de neînchipuit cum un singur secol, și poate nici atît, a fost în stare să răstoarne geografia unui ținut în care cerul nu era văzut în întregime decît de pe crestele munților. Societățile capitaliste de exploatare forestieră au făcut să dispară păduri întregi, au golit o bună parte din munți, răpind Vrancei podoaba sa cea mai de preț. Sîntem la circa o mie de metri altitudine și nu avem umbră. Soarele arde ca pe Bărăgan, izbește stîncile și se întoarce victorios în văzduh. Apa riurilor e puțină, abia se zărește. Pînă și riurile sînt de piatră ! Singurul lucru frumos este culoarea aceea verde deschisă care se întinde spre culmi. Noile plantații.

Regenerarea a început în urmă cu 15 ani, după ce pădurile au trecut în grija statului. Efortul se continuă astăzi într-un ritm și mai susținut. Directorul întreprinderii forestiere din Vidra, inginerul Sebastian Alexandrescu, îmi spune că anul acesta vor fi împădurite 1 100 hectare, ultimele din cele 20 000 cît au trebuit să fie plantate pentru a acoperi „moștenirea" lăsată de vechile societăți.

Sîntem la Tulnici, oaspeții lui Constantin Baciu, care are „șaptezeci de ani fără doi".

— Pînă la venirea lui Cotea, noi, tulnicenii, aveam o vorbă : pădurea are doi vrăjmași — furtunile și omul.

— Cine e Cotea ?

— Cotea ? Ehei, păi ăsta, o dată om !

Toma Cotea a înfipt primul puiet în pămîntul bolovănos și uscat de acolo. A venit în Tulnici prin 1948, imediat după naționalizare, ca director al ocolului silvic. Era un bărbat la patruzeci și ceva de ani, trăise mai bine de jumătate din viață prin păduri, dar pe alte meleaguri.

Manole AUNEANU

(Continuare în pag. a III-a)

Scăldătoarea Putnei. Piatra a fost totuși învinsă !

Foto : Gh. Amuza

Însemnări de călătorie din U.R.S.S.

ÎN ȚARA AURULUI ALB

Constantin PRISNEA

Am citit cîndva o frază, nu-mi mai amintesc unde, care mi s-a întipărit în memorie și care multă vreme mi se părea că reprezintă o axiomă. Scria acel autor că omul care se îndreaptă spre o țară, a cărei limbă nu o cunoaște, merge mai degrabă la școală decît în călătorie. În primăvara anului acesta am avut prilejul să vizitez una din republicile Uniunii Sovietice, din Asia Centrală, Uzbekistanul. Și, cu toate că această călătorie a fost de scurtă durată și că în materie de „uzbekă" nimeni dintre noi nu știa mai nimic, axioma lui Bacon, pentru că el era acela care o formulase, avea să se prăbușească de la primele contacte pe care le-am avut.

Și lucrurile nu s-au datorat faptului, nemărturisit mai sus, că știam de acasă că **„hop"** înseamnă **„da"** și că **„ioc"** înseamnă **„nu"**, sau că tovarăș pe limba lor se zice **„ortak"**. Și nici faptului că în primele ceasuri petrecute la sediul Asociației de prietenie și legături culturale cu țările străine, în tovărășia Sukurovei Hudjuma Samatovna, președinta asociației, și a arhitectului Buiat Mithat Săcădat, ne-am îmbogățit vocabularul cu cuvintele **„iasașin"**, care înseamnă **„rătăcească"** și că **„doslic"** este echivalentul **„prieteniei"**. Cele încă douăzeci, treizeci de cuvinte adăugite începutului nostru de vocabular uzbek nu pot nici ele explica de ce la sfîrșitul acelor puține zile petrecute în țara aurului alb, pe valea Ferganei, în apropierea Pamirului și a Tian-Șanului, noi n-am avut nevoie să învățăm nici alfabetul uzbek și nici să luăm aritmetica de la capăt.

Pentru că pretutindeni, la Taşkent — la Expoziția realizărilor economiei naționale, pe valea Circicului, afluent al Sîr-Dariei, pe o cărui vale s-a instalat un lanț de hidrocentrale electrice, pe valea Ferganei sau la Samarkand, am auzit vorbindu-se de probleme care ne interesau îndeaproape — probleme ale industrializării, ale agriculturii, ale dezvoltării culturii, și ridicării nivelului de viață al poporului, care aci fac parte din programul construcției comunismului, care se îndeplinește cu succes pe tot întinsul Uniunii Sovietice.

(Continuare în pag. a III-a)

Stilul de muncă al organizațiilor de partid

VOINȚE CAPTATE PE ACEEAȘI LUNGIME DE UNDĂ

Practica vieții și muncii de partid arată cît de multe depind de luarea la timp a unor hotăriri juste, bine chibzuite, întemeiate pe cunoașterea profundă a realității, menite să ducă la rezolvarea unor probleme importante ridicate de viață. Dar a lua hotăriri bune nu înseamnă încă totul. Așa cum se arată în Raportul C.C. la Congresul al IX-lea al P.C.R., „după adoptarea hotăririlor, un rol esențial are munca pentru îndeplinirea lor, repartizarea comuniștilor corespunzător pregătirii și priceperii fiecărula, atragerea la realizarea sarcinilor a tuturor membrilor de partid".

Cum se desfășoară activitatea birourilor organizațiilor de bază pentru înfăptuirea hotăririlor adoptate? Cum se asigură transformarea fiecărei hotăriri într-o sursă vie de energii, într-un factor de dinamizare și îmbunătățire sistematică a muncii? Iată întrebări la care am căutat să găsim răspuns printre comuniștii uzinelor „Vulcan".

Fiecare hotărire adoptată — ne spune maistrul ION STĂNESCU, **membru în biroul organizației de bază de la turnătoria de fontă — reprezintă o treaptă pe care trebuie să o urce nu un singur om, ci întregul colectiv. Ritmul urcușului depinde de perseverența cu care urmărim să transpunem în fapt scopurile pe care ni le propunem. Pentru aceasta însă condiția de bază este ca hotărirea respectivă să capteze pe aceeași lungime de undă toate voințele...**

Anul acesta, colectivul uzinei a primit sarcina de a executa o serie de produse (cazane de aburi, unități de pompaj ș.a.) cu performanțe tehnice mult mai înalte decît în anii trecuți. La turnătoria de fontă se impunea cu tărie, ca o preocupare de prim plan, grija pentru calitatea pieselor care, față de noile cerințe, trebuia mult îmbunătățită. Cîteva luni la rînd însă colectivul de aici nu a reușit să se încadreze în exigențele puse de indicii tehnici ai noilor produse. Măsurile preconizate de conducerea tehnică-administrativă întîrziau să-și arate efectul așteptat.

Membrii biroului organizației de bază au stat de vorbă cu un număr mare de muncitori, cerîndu-le să-și spună părerea, să facă propuneri pentru îmbunătățirea muncii. A urmat o analiză temeinică, la obiect, într-o adunare generală a organizației de bază, la care a fost invitat și activul fără de partid. S-a elaborat o hotărîre care, sintetizînd toate discuțiile purtate, sublinia cu precizie ce este de făcut, cum trebuie procedat.

Începînd chiar din ziua următoare, s-a trecut la înfăptuirea hotăririi, punct cu punct.

Biroul organizației de bază, împreună cu conducerea administrativă au constituit un colectiv format din muncitori și specialiști din secție care urma să studieze detaliat posibilitățile existente la fiecare loc de muncă pentru îmbunătățirea calității produselor. După cîteva zile, în urma discuțiilor avute cu muncitori din toate echipele, vîrstnici și tineri, precum și pe baza unor constatări proprii, membrii comisiei au întocmit un material amplu, care conținea un șir de propuneri valoroase menite să creeze condițiile corespunzătoare cerute de tehnologia de fabricație. Biroul organizației de bază a început să urmărească traducerea în viață a acestor propuneri. În scurt timp, în secție au fost confecționate o mare parte din dispozitivele și utilajele necesare; serviciul metalurg-șef a luat măsuri pentru perfecționarea procesului tehnologic. Un schimb de păreri deosebit de instructiv a prilejuit consfătuirea care a avut loc după aceea despre îmbunătățirea tehnologiei de formare și turnare. Concomitent au fost înfăptuite și celelalte măsuri stabilite în adunarea generală a organizației de bază. Roadele nu s-au lăsat prea mult așteptate: calitatea pieselor turnate s-a îmbunătățit simțitor, exigențele noi au fost satisfăcute.

Un singur pas, dar hotărît

Este evident că **îndeplinirea în bune condiții a hotăririlor se decide încă din faza de elaborare a lor. Gradul tot mai înalt de complexitate a problemelor producției impune analiza lor competentă și minuțioasă, la care este necesar să se asigure participarea unui număr cît mai mare de comuniști.** Comitetul de partid folosește în acest scop — așa cum sublinia inginerul NICOLAE COSTEA, membru al comitetului — numeroase cadre din activul de partid, muncitori cu o înaltă pregătire profesională, tehnicieni și ingineri cu experiență bogată din toate sectoarele de activitate. Împărțiți în diferite colective, ei studiază temeinic, la toate locurile de muncă, un anumit grup de probleme, ajutînd ca pe baza lor să fie stabilite direcțiile spre care trebuie să fie concentrată întreaga activitate politică și organizatorică. În felul acesta au fost elaborate o serie de hotăriri importante privind activitatea economico-financiară a întreprinderii, organizarea și normarea muncii, realizarea sarcinilor prevăzute în planul de export ș.a. care au avut o eficiență practică deosebită.

De obicei, de la hotărîre la faptă nu-i decît un pas; dar nu este mai puțin adevărat că se mai întîmplă încă, din păcate, ca drumul dintre ele să fie mai lung și mai anevoios decît s-ar cuveni.

— Ce se poate face pentru ca în toate cazurile drumul acesta să nu fie sinuos, ocolit?

— Îmi vine în minte o adunare de acum cîteva luni, în care am discutat problema reprofilării mașinilor pe cîte un anumit grup de operații și piese — spune ION DUMITRAȘCU, secretarul organizației de bază din secția mecanică reductoare. După cum era și normal, prin hotărîrea adoptată se stabilea necesitatea unei repartizări judicioase a oamenilor de aici pe mașini, a înființării unor noi echipe, a perfecționării mai multor utilaje. În aparență, toate aceste lucruri priveau numai conducerea tehnico-administrativă. Ne-am pus în mod firesc întrebarea: dar oare comuniștilor ce le revine de făcut? După o analiză temeinică, ne-am dat seama că trebuie să scoatem în relief, pentru fiecare în parte, în ce va consta ajutorul pe care trebuia să-l acorde celor din jurul său. În felul acesta, **hotărîrea și-a pierdut caracterul difuz, abstract, mai ales în ce privește răspunderea pentru îndeplinirea ei. Totodată, a devenit un element de mobilizare cotidiană, de valorificare concretă a tuturor energiilor.**

Ce bine ar fi dacă totdeauna s-ar proceda în acest fel! Uneori, însă, deși în adunările generale se discută probleme importante, nu se adoptă nici un fel de hotărîri. De exemplu, organizația de bază de la atelierul III cazangerie a analizat calitatea produselor, iar la turnătoria de fontă a fost pus în discuția adunării generale un referat despre întărirea disciplinei în muncă. Firesc ar fi fost ca dezbaterile să fie urmate de hotărîri. Dar... Pe bună dreptate, **membrii de partid de aici consideră asemenea discuții „academice" lipsite de sens, simplă irosire de timp...**

Alteori se iau hotărîri pur și simplu formale. În loc să îndrepte atenția comuniștilor spre anumite probleme precise, ele cuprind diferite prevederi cu caracter abstract, general. Bunăoară, într-o adunare generală de partid de la atelierul III cazangerie, unde lucrează un mare număr de muncitori tineri, a fost analizată activitatea comuniștilor în rîndurile celor două organizații U.T.C. Ce prevede planul de măsuri adoptat cu acest prilej? Citățm: „Comitetele U.T.C. vor trebui să intensifice mai mult munca colectivă". „Fiecare membru al comitetului să-și îndeplinească sarcinile ce-i revin". Cu alte cuvinte, șabloane, valabile oriunde și oricînd, în locul unor idei și propuneri interesante ce se puteau desprinde din discuții și chiar din materialul prezentat în adunare.

Controlul — cu participarea tuturor comuniștilor

Se știe în ce importantă măsură depinde eficiența hotăririlor de exercitarea unui control sistematic asupra îndeplinirii lor. Comitetul de partid analizează periodic modul cum se înfăptuiesc hotărîrile elaborate anterior. De asemenea, în multe organizații de bază s-a statornicit obiceiul ca la fiecare adunare generală să se prezinte scurte informări despre traducerea în viață a hotăririlor precedente. Acest lucru nu se face însă peste tot, din care cauză unele hotăriri rămîn doar pe hîrtie, iar altele nu sînt duse în întregime pînă la capăt. Desigur, alta ar fi situația dacă la activitatea de control asupra felului cum sînt îndeplinite hotărîrile s-ar asigura o mai largă participare a comuniștilor. În legătură cu aceasta, ar fi deosebit de util ca, periodic, comitetul de partid, prin activul său, să analizeze felul cum organizațiile de bază își traduc în viață propriile hotăriri și planuri de măsuri, precum și pe cele ale organelor superioare de partid. Acest lucru este cu atît mai necesar cu cît se știe că asemenea analize au un efect pozitiv în îmbunătățirea stilului de muncă al organizației de partid, asigurînd eficiența întregii sale activități politice și organizatorice.

Dumitru TIRCOB

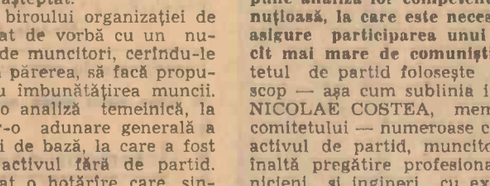

Pui de oșan

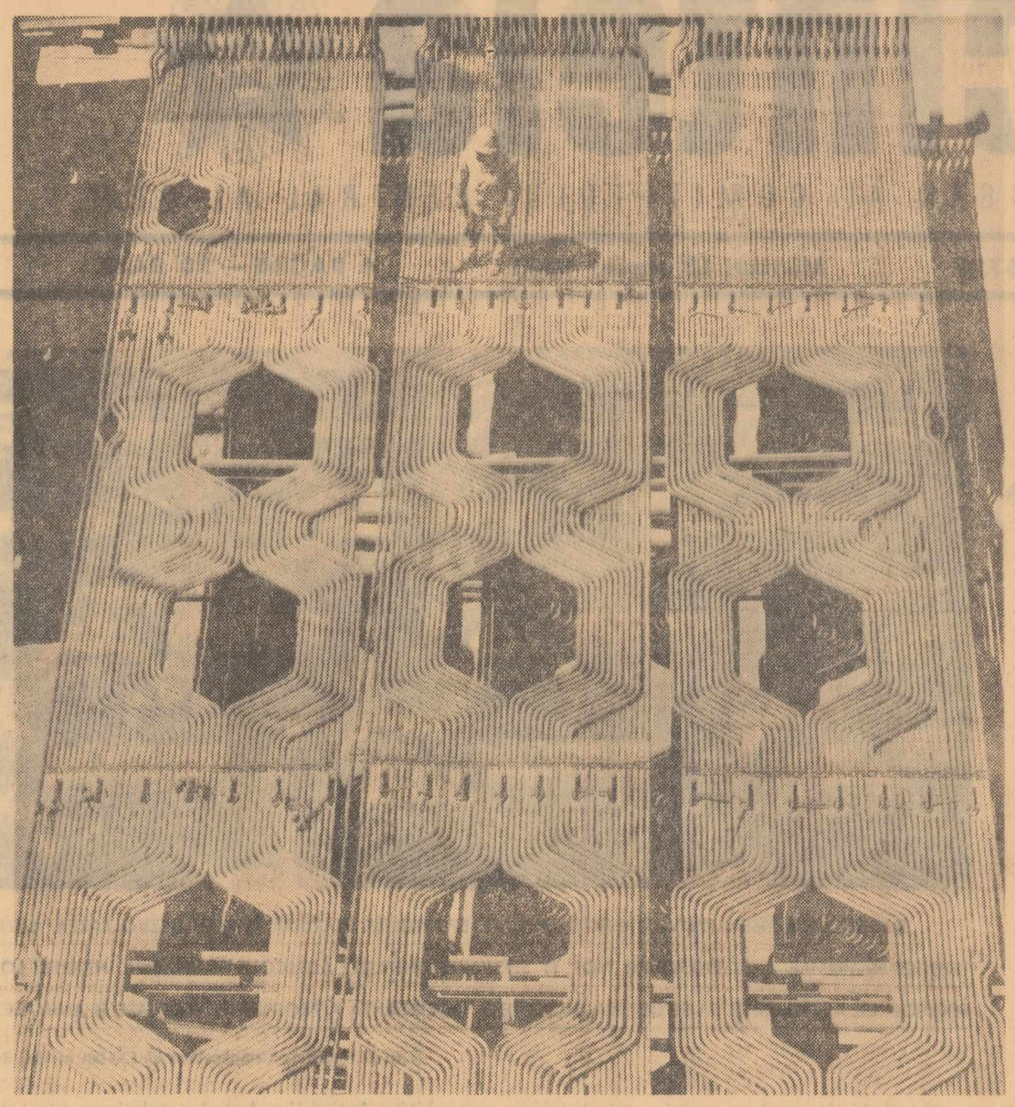

COVOR ROMÂNESC (Rețele de conducte la Centrala electrică de termoficare București-sud)

Marea unitate a națiunii

(Urmare din pag. I-a)

Nimic altceva decît adeziunea noastră totală — și adeziunea noastră totală însemna adeziunea totală a întregului partid și a întregului popor — la conținutul Raportului, dragostea noastră pentru partid și conducătorii săi, pentru popor, încrederea noastră în viitorul patriei și al poporului.

La lucrările Congresului nostru au asistat numeroși oaspeți străini. Cu toții au apreciat justețea liniei partidului nostru, au fost impresionați de uriașa forță morală a partidului nostru, de unitatea lui într-adevăr de nezdruncinat, de încrederea desăvîrșită a partidului în conducerea sa, de atașamentul întregului popor față de partid, față de încercata și înțeleapta sa conducere.

Unul dintre ziariștii străini cu care am întîrziat într-o seară la o ceașcă de cafea și pe care îl mira aproape tot ceea ce vedea, nu s-a putut stăpîni să nu-mi spună:

— Nu știu, sînt cam ametit de bogăția de impresii înregistrate și nu-mi dau bine seama ce au făcut sau ce n-au făcut la dumneavoastră comuniștii, dar de un lucru sînt sigur: la dumneavoastră, comuniștii au vrăjit întregul popor, au atras lîngă ei întregul popor...

Vrajă!... Cuvîntul nu e urît și mi-a plăcut... Vrajă!... Ca scriitor și ca jurnalist totdeauna am dorit să-mi vrăjesc cititorii, adică să-i atrag, să-i fac să mă citească cu plăcere, cu interes...

Comuniștii români au știut, într-adevăr, să atragă poporul, au izbutit să cîștige întregul popor. Această forță de atracție a dus la **o cîștigare a inimilor și a minților oamenilor bazată pe adevăr, pe potrivirea desăvîrșită a vorbelor cu faptele care au urmat vorbelor.** Nu au spus: vom face cutare lucru — decît atunci cînd am avut toate datele că acel lucru făgăduit va fi făcut. Cu alte cuvinte, noi, comuniștii români, nu am folosit niciodată arma ieftină, atît de dragă politicienilor burghezi, a demagogiei.

Am cîștigat inimile și mințile poporului nostru spunîndu-i adevărul, mereu adevărul și numai adevărul, și arătîndu-i calea — singura — care-l putea duce spre mulțumire, spre bunăstare, spre fericire. Comuniștii le-au spus oamenilor: Hai să ne unim, să ne făurim o viață mai bună, să construim pentru noi și pentru cei ce vor veni după noi o țară mai puternică, mai frumoasă, o țară mîndră printre multele țări ale lumii...

Cred că e mare lucru să reușești să cîștigi un întreg popor, să-l aduni lîngă tine, să-l convingi să te urmeze, să-i deschizi o cale nouă, să zidești cu el, aproape din temelii, o altă Românie, să realizezi în douăzeci de ani ceea ce burghezo-moșierimea n-ar fi realizat în două secole, mai mult, să construiești în numai douăzeci de ani o țară pe care, acum, s-o poți numi Republica Socialistă România și să-i dai Constituția corespunzătoare.

Comuniștii au avut grijă ca alianța dintre clasa muncitoare, țărănime și intelectualitate să fie o alianță trainică. Comuniștii au avut, de asemenea, grijă ca între poporul român și naționalitățile conlocuitoare din țara noastră să se închege o prietenie durabilă, să se realizeze o unitate deplină. Am alungat pentru totdeauna dintre noi șovinismul și, o dată cu șovinismul, am alungat și prejudecățile, toate prejudecățile naționaliste. Ar fi fost oare aceasta posibil sub vechea și nedreapta orînduire? Nu. Aceasta n-ar fi fost posibil.

Cînd eram copilandru și trăiam într-un sat înecat iarna în zăpezi și noroaie iar vara în nori groși de praf, pe lunga și îngusta vale a Călmățuiului, multe fapte am văzut și la foarte multe fapte am visat.

Iată unul din faptele văzute: un om era arestat, întins pe dușumele la postul de jandarmi și bătut cu frînghia udă. Jandarmul nu spunea soldatului: „Bate-l pînă leșină", ci „Aplică-i constituția".

Așa am luat eu cunoștință de cuvîntul „constituție". Abia mai tîrziu, cînd m-am apucat să învăț carte, mi-am dat seama că „constituție" înseamnă legea de bază a unui stat și nu „bate-l pînă leșină"... Cred că, pe vremea aceea, milioane de copii de țărani din vechea Românie au luat, în același mod, cunoștință de cuvîntul „constituție".

Indiferent de ce scria ori nu scria în paginile ei, legea de bază a României burghezo-moșierești era, de fapt, legea barbară, așa cum o înțelegeau jandarmii: „Arestează omul. Sminteșle-l în bătăi și abia după aceea vezi dacă e sau nu vinovat".

Spuneam că, pe cînd eram copilandru, ba chiar și pe cînd eram tînăr, am văzut multe, dar am și visat la multe, la foarte multe. Unul din lucrurile la care am visat, dar în realizarea căruia n-am cutezat pe vremea aceea să cred, a fost și acela de a-mi trăi măcar ultimii ani într-o Republică Socialistă — în Republica Socialistă România. Și iată, datorită muncii poporului, datorită comuniștilor români, care au izbutit să cîștige inima unui întreg popor, acest vis s-a realizat. La 20 august voi vota în Marea Adunare Națională, în numele meu și al celor 40 de mii de cetățeni de pe lunga și îngusta vale a Călmățuiului, care au făcut din mine deputatul lor, noua Constituție — Constituția Republicii Socialiste România, care la articolul 1 spune: „România este republică socialistă", iar la cel de-al 2-lea articol al său proclamă că „Întreaga putere în Republica Socialistă România aparține poporului, liber și stăpîn pe soarta sa".

Trăind aici și auzind toate cîte le spun comuniștii, văzînd toate cîte le înfăptuiesc comuniștii, cum să nu crezi în ei, cum să nu-i urmezi?

Istoria Partidului Comunist Român a devenit, pe bun drept, de multă vreme, una cu istoria poporului român.

Mandatari ai poporului

(Urmare din pag. I-a)

În numeroase adunări cetățenești din regiune au fost propuși și apoi aleși în sfaturile populare comunale, orășenești, raionale, regional și în Marea Adunare Națională peste 8 mii de deputați din rîndurile celor mai diverse categorii de oameni ai muncii. Din cei 133 de deputați ai Sfatului popular al orașului Suceava, de pildă, 48 sînt muncitori, 38 țărani cooperatori, 31 ingineri, medici, profesori, juriști, economiști etc, 12 funcționari și 4 de alte profesii. Spre deosebire de constituțiile burgheze ale României, care țineau departe femeile de viața politică a țării, Constituția noastră consfințește egalitatea în drepturi a femeli cu bărbatul, dreptul femeilor de a alege și de a fi alese în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare.

Consider binevenită înscrierea în Constituție a obligativității deputaților de a prezenta periodic alegătorilor dări de seamă asupra activității lor și a sfatului popular în care au fost aleși. Este binevenită, de asemenea, consemnarea dreptului alegătorilor de a revoca oricînd pe deputat potrivit aceleiași proceduri după care acesta a fost propus și ales. Asemenea prevederi — izvorîte din experiența de pînă acum a sfaturilor populare — sînt menite să contribuie la strîngerea și mai mult a legăturilor lor cu masele, la sporirea răspunderii deputaților față de alegători, ca și a răspunderii alegătorilor pentru bunul mers al activității obștești.

Mă voi strădui, alături de toți cei ce au primit, ca și mine, un important mandat din partea alegătorilor, să respect întocmai prevederile referitoare la activitatea sfaturilor populare care își găsesc consacrarea în legea fundamentală a patriei noastre socialiste.

Festivalul unei arte cu tradiții străvechi

În toamna acestui an, între 10 și 25 septembrie, atenția iubitorilor de pretutindeni ai artei păpușărești va fi din nou polarizată de Festivalul internațional al Teatrelor de păpuși și marionete găzduit de capitala țării noastre și aflat la cea de a treia ediție. Devenită tradițională, această manifestare s-a impus ca una dintre cele mai reprezentative pentru stadiul actual și pentru tendințele care se manifestă în acest domeniu al artei. Pentru a afla o serie de noi amănunte asupra festivalului, redactorul ziarului nostru, Radu Constantinescu, a avut o convorbire cu artista emerită MARGARETA NICULESCU, directoarea Teatrului „Țăndărică" din București, vicepreședintă a comitetului de organizare.

— Considerați că Festivalul internațional al Teatrelor de păpuși și marionete de la București și-a constituit o fizionomie proprie, o tradiție specifică?

— Deși relativ tînăr, festivalul s-a impus ca o manifestare artistică internațională de prestigiu. Afirmînd aceasta mă gîndesc în primul rînd la caracterul său larg, reprezentativ. La actuala ediție, de pildă, vor participa 29 de trupe, reprezentînd 22 de țări din cinci continente. Printre oaspeți se vor număra alături de binecunoscutele trupe de păpușari ale lui Serghei Obraztov (U.R.S.S.), Yves Joly (Franța) etc. și cele ale unor țări în care arta păpușărească capătă o apreciere din ce în ce mai puternică (R.A.U., Bulgaria, Suedia). Vor fi prezente, de asemenea, teatre renumite din Anglia, Bolivia, Cehoslovacia, China, R. F. Germană, Italia, Polonia, S.U.A., Ungaria etc. Țara noastră va participa la festival cu teatrul „Țăndărică" din Capitală și cu formații ale teatrelor de păpuși din Craiova, Cluj, Oradea și Timișoara. Demn de relevat mi se pare și nivelul de cultură profesională pe care și-l impune festivalul. Paralel cu reprezentațiile teatrelor prezente, pentru specialiști se va organiza un ciclu de conferințe legate de aspectele teoretice și istorice ale artei teatrelor de păpuși, menite să îmbogățească cultura genului.

— Ce noutăți anunță al III-lea festival față de manifestările similare anterioare?

— Semnificativă pentru faptul că arta păpușărească se înscrie azi în sfera largă a artei spectacolului va fi prezența, pentru prima dată la acest festival, a unor personalități ale vieții teatrale internaționale. Și-au anunțat, de pildă, participarea criticul și publicistul francez Paul Louis Mignon, Albert Botbol, directorul universității Teatrului Națiunilor, criticul englez Ossia Trilling. Printre oaspeți se vor număra și Max Jakob (R. F. Germană), președintele Uniunii internaționale a marionetiștilor (UNIMA), prof. dr. Jan Malik, secretar general al UNIMA, și întregul prezidiu al acestei asociații.

În agenda manifestărilor festivalului este înscrisă și organizarea unei expoziții internaționale de păpuși, fotografii, schițe, care va înmănunchea, printre altele, colecțiile cîtorva mari muzee (cum ar fi cel din Dresda) și o parte din păpușile „expediției Alexandre" care, sub egida U.N.E.S.C.O., a întreprins o călătorie în jurul lumii, culegînd mărturii ale străvechii tradiții a artei păpușărești.

Tot la capitolul noutăți țin să amintesc diversitatea și, mai ales, modalitățile noi pe care le abordează repertoriul celor mai mulți dintre participanți — bunăoară Teatrul de păpuși din Sofia cu „Povestea soldatului", pe muzică de Stravinski, Teatrul din Budapesta cu „Petruska" și „Prințul cioplit în lemn" pe muzică de Stravinski și, respectiv, de Bartok, sau compania Maria Perego din Milano cu „Petrică și lupul" pe muzică de Prokofiev.

— Ce premii se vor atribui în cadrul festivalului?

— Juriul concursului va atribui pe lîngă premiile obișnuite (marele premiu, premiul pentru regie, scenografie etc.) și o serie de alte distincții: Premiul pentru idee și expresie artistică contemporană, Premiul pentru virtuozitatea interpretării, Premiul Lucia Calomeri pentru cel mai bun spectacol tradițional, Premiul pentru ingeniozitate tehnică. Acestea vor permite o mai bună delimitare a valorilor, facilitînd o justă selecție finală.

Datorită înaltului nivel profesional al participanților și al reprezentațiilor lor, datorită organizării, pe care noi o dorim cel puțin la nivelul celor două festivaluri anterioare, am certitudinea că al III-lea Festival internațional al teatrelor de păpuși și marionete va depăși sfera propriu zisă a artei păpușărești, contribuind la realizarea unui fructuos schimb de opinii între participanți, la mai buna lor cunoaștere, la cimentarea relațiilor de prietenie deja statornicite.

TEATRE

Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Teatrul de vară „23 August"): Intîlnire cu îngerul — (ora 20). Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (grădina Boema): Carnaval la Tănase — (ora 20), Sala Savoy: Veselie la 174 — (ora 20). Teatrul Muncitoresc C.F.R. (Teatrul de vară din parcul Herăstrău): N-avem centru înaintaș — (ora 20). Circul de stat: Circus varieté — (ora 20).

TELEVIZIUNE

19,00 — Jurnalul televiziunii. 19,20 — Știți să desenați copii? „În curtea mea" — povestire de Emil Gîrleanu. Desenează: Iurie Darie. Povestiri din Rubovia: „Gimnastica". 20,00 — „În obiectiv". 20,10 — Vitrina discului: de la gramofon la discul stereofonic, de Radu Gheciu. 20,50 — În căutarea lui S. 1 360. 21,05 — Teatru în studio: Zorile la 4,54, de Ionel Hristea (reluare). 22,25 — Jurnalul televiziunii II. În încheiere: Buletin meteorologic.

CINEMATOGRAFE

ROMULUS ȘI REMUS — cinemascop: Patria (completare **Melodiile străzii** — cinemascop) — 10; 12,45; 15,45; 18,30; 21, București (completare **Melodiile străzii** — cinemascop) — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, Flamura (completare **Melodiile străzii** — cinemascop) — 10; 12,30; 16; 18,30; 21, Tomis (completare **Melodiile străzii** — cinemascop) — 9,45; 12,15; 14,45; 17,15; 19,45, rulează și la grădină — ora 20,15, Arenele Libertății (completare **Melodiile străzii** — cinemascop) — ora 20. **MARȘUL ASUPRA ROMEI:** Republica (completare **Prietenul meu Max**) — 9,15; 11,30; 13,45; 16,30; 18,45; 21, Expoziția — Piața Scînteii (completare **Nuntă țărănească**) — ora 20. **UNORA LE PLACE JAZUL:** Festival — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, rulează și la grădină — ora 20,15, Stadionul Dinamo (completare **Lucrările celui de-al IX-lea Congres al P.C.R.**) — ora 20, Melodia 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30. **CĂPITANUL DIN TENKES** (ambele serii): Luceafărul — 9,30; 13; 16,30; 20, Flacăra — 16; 19,30. **HAIDUCII** (ambele serii): Carpați (completare **Totul pentru viață**) — 10; 13,15; 16,45; 20, Grădina Colentina (completare **Și atunci**) — ora 20. **UN ȘOARECE PRINTRE BĂRBAȚI:** Capitol (completare **Amintiri contemporane**) — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21, Grădina Capitol (completare **Lucrările celui de-al IX-lea Congres al P.C.R.**) — ora 20, Griviția (completare **Muzeul Zambaccian**) — 10; 12,15; 16; 18,15; 20,30, Modern (completare **La hotarul a două lumi**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21. **LALEAUA NEAGRĂ** — cinemascop: Victoria (completare **Laminorul de țevi**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, Feroviar (completare **Drumul**) — 9,45; 12,15; 15; 17,45; 20,30, Grădina Progresul (completare **Laminorul de țevi**) — ora 20. **ÎNTÎLNIRE LA ISCHIA** — cinemascop: Central (completare **Spre cer** — cinemascop) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45, Drumul Sării (completare **Spre cer** — cinemascop) — 18,30; 17,45; 20. **SCARAMOUCHE** — cinemascop: Lumina (completare **Zimbetul**) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45. **CÎNTIND ÎN PLOAIE:** Union — 11; 16; 18,15; 20,30. **PROGRAM PENTRU COPII:** Doina — ora 10 **UN LUCRU FĂCUT LA TIMP:** Doina (completare **La cel mai înalt nivel**) — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, Dacia (completare **La cel mai înalt nivel**) — 9,45; 14,15; 18,30; 18,45; 21, Grădina Buzești (completare **La cel mai înalt nivel**) — ora 20,15. **ANACONDA:** Timpuri Noi (completare **Goso mincinosul**) — 10—21 în continuare. **PENSIUNEA BOULANKA:** Giulești (completare **Muzeul Cornel Medrea**) — 16; 18,15; 20,30, Lira (completare **Casa cetate**) — 15,30; 18, rulează și la grădină — ora 20,15. **ÎNCURCĂTURĂ BLESTEMATĂ:** Cultural (completare **Al III-lea Festival muzical internațional „George Enescu"**) — 15; 17,45; 20,30. **JUNGLA TRAGICĂ:** Înfrățirea între popoare (completare **Xavery Dunikowski**) — 10,30; 15,45; 18; 20,15. **FEMEIA NECUNOSCUTĂ:** Excelsior (completare **Sport nr. 3/1965**) — 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30. **DECORAȚII PENTRU „COPIII MINUNE":** Buzești (completare **Lucrările celui de-al IX-lea Congres al P.C.R.**) — 15,30; 18. **ZIDUL ÎNALT:** Cringași (completare **Pionieria nr. 4/1965**) — 16; 18,15; 20,30. **DOMNUL** — cinemascop: Bucegi (completare **Constrluim**) — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 19; 21,15, rulează și la grădină — ora 20, Floreasca (completare **Constrluim**) — 10,30; 13; 15,30; 18; 20,30. **CUM SE REUȘEȘTE ÎN DRAGOSTE:** Munca (completare **Fotbaliști, nu uitați copiăria**) — 10,30; 16; 18,15; 20,30, Grădina Doina (completare **Melodiile străzii** — cinemascop) — ora 20. **OLIVER TWIST:** Unirea (completare **Și atunci**) — 16; 18,30, rulează și la grădină — ora 20. **NUNTĂ CU PERIPEȚII:** Vitan (completare **Istoria cifrelor**) — 16; 18; 20. **STRIGĂTUL:** Arta (completare **Surîsul**) — 15,30; 18; 20,30, rulează și la grădină — ora 20, Miorița (completare **Surîsul**) — 10; 12,30; 16; 18,30; 21, Grădina Moșilor (completare **Surîsul**) — 19,45. **BRAȚARA DE GRANATE** — cinemascop: Popular (completare **Sport nr. 3/1965**) — 16; 18,15; 20,30 **NEAMUL ȘOIMĂREȘTILOR** — cinemascop (ambele serii): Moșilor (completare **Șopîrlele**) — 15,30; 19. **SĂRITURĂ ÎN ÎNTUNERIC:** Cosmos — 16; 18; 20. **WINNETOU** — cinemascop: Viitorul (completare **Dincolo de codri și păduri** — cinemascop) — 15,30; 18; 20,30, Volga (completare **Muzeul Cornel Medrea**) — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21,30. **DATI-I CONDICA DE RECLAMAȚII:** Colentina (completare **Oltenii din Oltenia**) — 16; 18,15; 20,30. **LOGODNICELE VĂDUVE:** Rahova (completare **Gust bun... bun gust**) — 16; 18,15, rulează și la grădină — ora 20,30. **AMERICA, AMERICA** (ambele serii): Progresul — 15,30; 19, Ferentari — 16,15; 19,30. **RABY MATYAS:** Cotroceni — 16; 18,15; 20,30. **FIUL CĂPITANULUI BLOOD** — cinemascop: Pacea (completare **Pionieria nr. 4/1965**) — 11; 16; 18; 20, Grădina Vitan (completare **Primul carnaval socialist**) — ora 20,15. **ROȘU ȘI NEGRU** (ambele serii): Grădina Progresul-Parc — ora 20,15.

CUM E VREMEA

Ieri în țară: Vremea s-a încălzit în cea mai mare parte a țării. Cerul a fost variabil, mai mult senin în sudul țării. Înnorări mai persistente s-au semnalat în Moldova și Transilvania unde cu totul izolat a plouat. Vîntul a suflat slab. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între 28 grade la București și 16 grade la Joseni. **În București:** Vremea s-a încălzit iar cerul a fost variabil. Vîntul a suflat slab. Temperatura maximă a atins 29 grade, iar pe sol la soare 53 grade.

Timpul probabil pentru zilele de 19, 20 și 21 august. În țară: Vreme călduroasă, cu cer variabil, mai mult senin noaptea și dimineața. Averse cu totul izolate la sfîrșitul intervalului. Vînt slab, pînă la potrivit. Temperatura în creștere la început apoi staționară. Minimele vor fi cuprinse între 8 și 18 grade, iar maximele între 21 și 31 grade. **În București și pe litoral:** Vreme călduroasă, cu cer variabil, mai mult senin noaptea și dimineața. Vîntul va sufla slab, pînă la potrivit. Temperatura în creștere la început apoi staționară.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul Kuweitului

Cuvîntările rostite

În cuvîntarea rostită cu acest prilej, ambasadorul Saeed Yacoob Shammes a transmis din partea Emirului Kuweitului, a guvernului și poporului kuweitian salutări Consiliului de Stat al Republicii Populare Române și poporului român, precum și cele mai bune urări pentru dezvoltarea relațiilor amicale dintre cele două țări. Scoțind în evidență dorința Kuweitului de a statornici relații prietenești, de colaborare cu Republica Populară Română spre binele ambelor popoare și al cauzei păcii în lume, ambasadorul kuweitian a arătat că în cursul misiunii sale își va consacra toate eforturile realizării acestui țel.

În răspunsul său, vicepreședintele Consiliului de Stat, Ștefan Voitec, a rugat pe ambasadorul Saeed Yacoob Shammas să transmită Emirului Kuweitului mulțumiri cordiale pentru salutările adresate, precum și cele mai bune urări de fericire personală, de pace și prosperitate poporului kuweitian.

Vicepreședintele Consiliului de Stat a menționat că Republica Populară Română dorește să dezvolte multilateral relațiile sale cu toate țările, indiferent de orînduirea lor social-economică și și-a exprimat convingerea că relațiile româno-kuweitiene se vor consolida în toate domeniile.

În încheiere, vicepreședintele Consiliului de Stat, Ștefan Voitec, a urat ambasadorului Saeed Yacoob Shammas, succes în activitatea sa, asigurîndu-l că se va bucura de tot sprijinul Consiliului de Stat, al guvernului român și al său personal.

Între vicepreședintele Consiliului de Stat, Ștefan Voitec, și ambasadorul Saeed Yacoob Shammas a avut apoi loc o convorbire cordială.

La ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare și la convorbire au participat Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, și George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

(Agerpres)

Lucrările Comisiei de Validare a Marii Adunări Naționale

Comisia de Validare a Marii Adunări Naționale s-a întrunit în ședință de lucru, în ziua de marți 17 august 1965, sub președinția tovarășului deputat Demostene Botez, președintele Comisiei.

Comisia de Validare a examinat lucrările comisiilor electorale de circumscripții și ale secțiilor de votare, pe baza cărora au fost declarați aleși deputați în Marea Adunare Națională, în urma alegerilor parțiale ce au avut loc în ziua de 23 mai 1965, tovarășii: Cristea Ionică, în circumscripția electorală nr. 1 Grivița Roșie — orașul București, și Jean Livescu, în circumscripția electorală nr. 22 Răcari — regiunea București.

Comisia de Validare și-a întocmit apoi raportul cu privire la verificarea legalității acestor alegeri, pe care urmează să-l prezinte în apropiata sesiune a Marii Adunări Naționale.

Cronica zilei

RECEPȚIE CU PRILEJUL CELEI DE-A XX-A ANIVERSĂRI A PROCLAMĂRII INDEPENDENȚEI REPUBLICII INDONEZIA

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării independenței Republicii Indonezia, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Indonezia în R. P. Română, Wisnu, a oferit marți după-amiază o recepție în saloanele ambasadei.

Au luat parte tovarășii Gheorghe Apostol, Emil Bodnaraș, Gogu Rădulescu, Mihai Dalea, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, oameni de știință și cultură, generali, ziariști.

Au participat șefi ai misiunilor diplomatice acreditați în R. P. Română și alți membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

★

Marți seara, la Casa de cultură a studenților din Capitală, a avut loc o seară culturală a studenților indonezieni aflați în țara noastră. După ce studenții indonezieni au fost felicitați cu prilejul sărbătoririi proclamării independenței Indoneziei, a urmat un program susținut de formații artistice ale studenților români și indonezieni.

★

Însărcinatul cu afaceri ad-interim al Indoneziei la București, Wisnu, a rostit în aceeași seară o cuvîntare la posturile noastre de radio și televiziune.

SEMNAREA ACORDURILOR CU PRIVIRE LA SCHIMBURILE POȘTALE ȘI LEGĂTURILE TELEFONICE ȘI TELEGRAFICE DINTRE R. P. ROMÂNĂ ȘI R. P. MONGOLĂ

La 17 august a. c., la Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, au fost semnate acordurile cu privire la schimburile poștale și legăturile telefonice și telegrafice dintre Republica Populară Română și Republica Populară Mongolă.

Acordurile au fost semnate, din partea română, de Marin Grigore, adjunct al ministrului transporturilor și telecomunicațiilor, iar din partea mongolă, de Togoociin Ghenden, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Mongole la București.

(Agerpres)

SPORT

Între 20 — 29 august, la Budapesta

JOCURILE MONDIALE UNIVERSITARE

Începînd de la 20 august, capitala R. P. Ungare va găzdui Jocurile mondiale universitare, la care vor participa sportivi din 41 de țări. Timp de zece zile, ei își vor disputa întîietatea la atletism, înot, gimnastică, scrimă, tenis de cîmp, volei, baschet, sărituri de la trambulină și polo.

Istoria „Universiadei" — cum i se mai spune acestei competiții, — datează din 1924, cînd a fost organizată pentru prima dată la Paris, la inițiativa pedagogului francez Jean Petitjean. Cîștigînd de la o ediție la alta tot mai multă popularitate în rîndurile studențimii de pretutindeni, „Universiada" reprezintă acum o importantă confruntare sportivă internațională, fiind numită — neoficial, dar semnificativ — „Mica Olimpiadă". După edițiile de la Torino (1959) — cu 960 de participanți, Sofia (1961) — cu 1 601 și Porto Alegre (1963) — cu 873, pentru „Universiada" din acest an s-a anunțat prezența a aproape 2 800 de concurenți, printre care o serie de campioni olimpici și recordmani mondiali. Delegația cea mai numeroasă este a Uniunii Sovietice — cu 220 de sportivi, în frunte cu Valeri Brumel, surorile Tamara și Irina Press, Igor Ter-Ovanesian, Tatiana Scelkanova etc. Loturi numeroase și puternice vor mai prezenta R. F. Germană (178 de sportivi), Polonia (175), Cehoslovacia (150) și gazda competiției — Ungaria (152). Din echipa S.U.A. vor face parte campionii olimpici Schul, Mills, Saari, Sitzberger, precum și recordmanii mondiali Boston, Pennel, Matson. Anglia va fi reprezentată de aproape 100 de sportivi, între care și campionul olimpic la săritura în lungime, Lynn Davis. Italienii s-au înscris la toate cele 9 discipline incluse în program, cu excepția voleiului, și-și pun mari speranțe în cunoscuții atleți Berutti, Morale, Frinolli etc. Din lotul Canadei face parte atletul Jerôme, corecordman al lumii la 100 m. Delegația Japoniei, care a solicitat găzduirea „Universiadei" viitoare, cuprinde 147 de sportivi, printre care sprinterul Jijima (10"1/10 pe suta de metri și 21" la două sute de metri), săritorul în înălțime Sugioka (2,10 m) etc.

Sportul studențesc din țara noastră va fi reprezentat la opt din cele nouă discipline (cu excepția gimnasticii). Din delegația română vor face parte, printre alții, Iolanda Balaș, Mihaela Peneș, C. Blojiu, S. Ciochină (atletism); Cristina Balaban, V. Costa (înot); I. Țîrlac, P. Mărmureanu (tenis); Ileana Drîmbă, T. Mureșan (scrimă); R. Costinescu, M. Iorga, M. Coste, Elisabeta Golosie, Maria Bogdan (volei; H. Demian, D. Pușcașu, Anca Racoviță (baschet) etc.

Fotbal

Farul — Sao Cristovao (Brazilia) 3-1

Formația braziliană de fotbal Sao Cristovao și-a continuat turneul în țara noastră întîlnind ieri la Constanța formația locală Farul. Desfășurată pe stadionul „1 Mai" în fața a 10 000 de spectatori, partida s-a încheiat cu victoria gazdelor cu scorul de 3—1 (0—1). Au marcat Zamfir, Ologu, Pleșa, respectiv Jorge. Fotbaliștii brazilieni vor evolua joi la Ploiești în compania echipei Petrolul.

Concursul internațional de dirt-track

Pe stadionul Dinamo din Capitală s-a desfășurat ieri cea de-a doua întîlnire internațională de dirt-track dintre sportivii români și cehoslovaci. La individual, primul loc a fost ocupat din nou de campionul țării noastre, Ion Cucu, care a acumulat 12 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat R. Janecek (R.S.C.) cu 10 puncte și B. Bartoniek (R.S.C.) cu 10 puncte. Pe echipe, primul loc a revenit formației secunde a R. S. Cehoslovace.

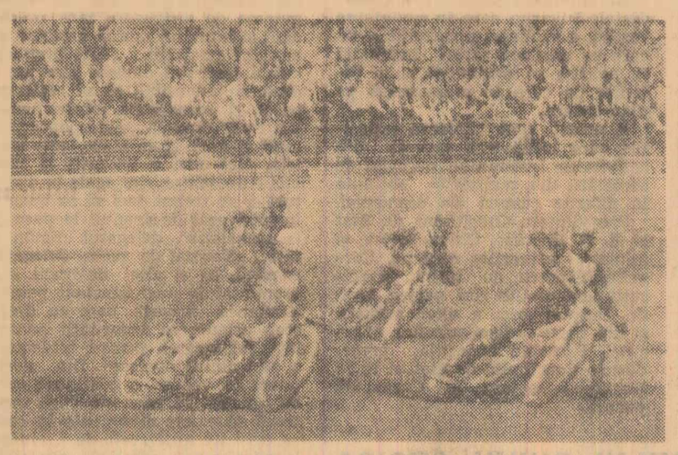

În timpul întrecerilor la dirt-track

TELEGRAME EXTERNE

40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Cuba

HAVANA 17 (Agerpres). — În ziua de 16 august, în capitala Cubei a avut loc o adunare festivă consacrată împlinirii a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Cuba. Cu acest prilej, Armando Hart Davalos, membru al conducerii naționale a Partidului Unit al Revoluției Socialiste din Cuba, a rostit o cuvîntare în care a arătat rolul pe care l-a jucat Partidul Comunist din Cuba în luptele pentru răsturnarea regimurilor reacționare conduse de dictatorii Machado și Batista. El a subliniat, de asemenea, rolul partidului comunist în răspîndirea ideilor marxism-leninismului în rîndul muncitorilor și țăranilor din Cuba, în educarea ideologică a poporului și dezvoltarea spiritului său revoluționar în luptă antiimperialistă, pentru libertatea patriei.

LAOS

„GUVERNUL TRIPARTIT — SINGURUL LEGAL"

Declarația partidului Neo Lao Haksat

VIENTIANE 17 (Agerpres). — Luni s-a deschis la Vientiane prima sesiune a Adunării Naționale a Laosului, formată în urma alegerilor din 18 iulie. Potrivit aprecierilor observatorilor de presă, forțele de dreapta din Laos au urmărit ca prin recentele alegeri să „legifereze" rezultatul loviturii de stat din aprilie 1964, care a dus la înlăturarea din guvernul de coaliție națională a reprezentanților partidului Neo Lao Haksat. În urma așaziselor „alegeri parțiale" a fost aleasă o adunare națională alcătuită, potrivit agenției Associated Press, din „funcționari superiori, ofițeri de poliție și demnitari militari, șefi de triburi și oameni de afaceri".

Cu prilejul întrunirii Adunării Naționale, reprezentanții partidului Neo Lao Haksat și ai forțelor patriotice neutraliste din guvernul tripartit laoțian de coaliție națională au dat publicității o declarație arătînd că alegerile din Laos care au avut loc la 18 iulie sînt ilegale. „Adunarea Națională marionetă, constituită în urma acestor alegeri, se arată în declarație, nu are nici un drept să reprezinte poporul laoțian", deoarece a fost formată pentru a crea un nou guvern care să servească mai eficient țelurile „războiului special" pe care Statele Unite îl duc în Laos". În declarație se arată că „nici o forță reacționară nu va putea să distrugă guvernul tripartit de coaliție națională, creat în baza acordurilor de la Zürich și din Valea Ulcioarelor. Acesta este singurul guvern legal al regatului Laos, în măsură să rezolve toate problemele importante ale țării, inclusiv problema organizării alegerilor generale, libere".

Vrancea — miracol și piatră

(Urmare din pag. I-a)

— Călca așa, îndesat, și avea niște ochi scormonitori — își amintește Constantin Baciu. Nu l te puteai împotrivi.

Cotea a trebuit să frîngă nu numai greutățile acelei perioade, ci și încăpățînarea localnicilor. Nimeni nu mai credea că pămîntul secătuit și ars cu zeci de ani în urmă ar mai putea primi niște puieți firavi. Unii se mulțumeau cu puțina fîneață care mai crește în smocuri ici, colo. Cotea nu s-a lăsat învins de inerție, s-a zbătut, a adunat oameni și a muncit cot la cot cu ei. Culmile de culoare verde crud sînt opera lui, plantațiii care au atins astăzi vîrsta maturității sale. Prin 1955, într-o noapte, venind de pe munte, Cotea a fost aruncat în prăpastie de niște necunoscuți.

— De ce? Cine?

Aud după o lungă tăcere:

— Tîlhari în slujba patronilor fostelor societăți capitaliste...

Toma Cotea a rupt însă definitiv din proverbul tulnicean un element esențial — omul — dîndu-i sensuri noi. Peste o sută de ani, cînd pădurile vor intra în exploatare, se va ști că acei arbori au crescut prin dîrzenia și jertfa lui. Se va spune:

— Astea sînt pădurile lui Cotea!

Toma Cotea, omul înaintat, e un început de legendă nouă. Simbolul lui caracterizează o etapă cu adînci rădăcini în istorie.

Răstoiesc — nu neapărat pentru a compara — niște scrieri mai vechi. Simion Hîrnea, autorul unei broșuri apărute în 1930, notează critic: „Așa, un sătean din Herăstrău, pentru a se cobori la Focșani, trebuie să meargă cu căruța încărcată cu cherestea — singurul mijloc de cîștig al oamenilor de aici — zeci de kilometri pe prundurile apelor: Năruja, Zăbala, Reghin și Milcov, și de-abia după două zile de mers neîntrerupt ajunge la oraș, de cele mai multe ori cu căruța stricată și întotdeauna istovit de oboseală, ridicînd mereu cu drugul cotigarul înțepenit în hîrtoape și în bolovanii apelor. Aceasta cînd e timpul bun, căci în primăvară, cînd apele se umflă din ploi și topirea zăpezilor, oamenii rămîn închiși în satele lor și mulți în astfel de împrejurări suferă din cauza lipsei de porumb, pe care, în mod obișnuit, îl cumpără și îl aduc de la cîmp".

Mircea Diaconu, inginerul șef al Întreprinderii forestiere din Vidra, mă invită să notez în replică:

— Noi am construit în cîțiva ani peste două sute kilometri de șosea. Și ni s-au repartizat fonduri să mai construim încă o dată pe atît!

Să vedem de aici, de la construirea de șosele, ce se întîmplă mai departe. Vechile scrieri populare lăudau frumusețile naturale ale ținutului — atîtea cîte mai rămăseseră — reproduceau povestiri eroice legate de numele lui Ștefan cel Mare, aminteau așa-zisele obiceiuri străbune. Dar, dincolo de legende, în țara Vrancei au pătruns, o dată cu șoselele, și elemente de civilizație modernă. Astăzi, multe comune — Vidra, Năruja, Tulnici etc. — sînt electrificate, au fost construite cămine culturale, școli, cinematografe, magazine, restaurante. În cabanele exploatărilor forestiere cîntă aparate de radio, muncitorii au schimbat toporul cu ferăstrăul electric, bușteniii sînt aduși la rampele de încărcare cu funicularele. Oamenii dorm în paturi cu arcuri, pe cearșafuri albe, se învelesc cu pături de lînă, citesc literatură. Li se gătește mîncare caldă și seara, cînd se întorc de la pădure, au apă încălzită pentru spălat. Își scot hainele de lucru și se îmbracă în pijamale.

Îi întreb pe Nicolaie Murgu, tehnician silvic:

— Cît cheltuiește un muncitor pentru hrană?

— 300 de lei pe lună.

— Și cît cîștigă?

— Între 1 000 și 1 600 de lei.

Spre sfîrșitul lunii mai, la Vizantea a plouat cîteva zile în șir. Riurile au început să se umfle. Exploatarea forestieră a trimis primul S.O.S.:

— S-au rupt două poduri, șoseaua a fost inundată. Depozitele sînt pline, n-avem cu ce căra bușteniii.

Ferăstraiele electrice au tăcut. Funicularele s-au oprit undeva pe traseu. La una din cele mai importante guri de exploatare din Vrancea s-a făcut liniște. Peste cît timp se vor retrage apele ca să poată fi reparate podurile și șoseaua?

— 30, chiar 40 de zile!

Au trecut două zile. Semne de întrebare la Vidra:

— Vizantea, ce se aude la voi?

— Așteptăm...

Lîngă aparatul telefonic, maistrul Gheorghe Ion rîde acru: „Așteptăm pe dracu'!" Andrei și Ion Boșcan pleacă să cerceteze terenul. Peste alte două zile cei doi Boșcan, împreună cu Nicolaie Atomii, construiesc cu echipele două drumuri provizorii și un pod, ocolind porțiunea inundată. Telefonul sună iarăși. De data aceasta de la gura de exploatare la Vidra.

— Alo! Vizantea lucrează...

Furtună în luna iunie. Un arbore este aruncat peste cablul funicularului. Se întocmește deviz special, se cer aprobări de fonduri suplimentare. Andrei Boșcan n-are chef să aștepte, se apucă de treabă și într-o săptămînă cablul este reparat.

— Vidra! Nu ne mai trebuie aprobări! La Vizantea se lucrează!

Îi întîlnesc pe cei trei frați Boșcan jos, la rampa de descărcare. În ordinea vîrstei: Gheorghe, Ion și Andrei, mezinul.

— Vă place meseria?

ANDREI (iscoditor): Banii se fac la pădure, cu firiz și cu secure.

— Ce înseamnă firiz?

— Mă lămurește Gheorghe, fratele mai mare: ferăstrău.

— Ce v-a atras spre pădure?

ION: Arborii!

Explică mai departe Andrei:

— Noi sîntem de loc de aici, din Vizantea. Am crescut o dată cu pădurile. Cunoaștem arborii pe degete. Lîngă unul am prînzit, la umbra altuia ne-am odihnit. Sîntem oameni de munte, n-am putea trăi la șes...

GHEORGHE: Ați auzit de tata brazilor? Trăiește pe culmea cealaltă, în apropierea unui izvor.

— Trăiește?

— Sigur! Are 500 de ani, îți trebuie o sfoară de cinci metri ca să-i dai roată. Un arbore 'nalt și sănătos. Trăiește. Tata și bunicul l-au apucat tot mare!

— De ce nu l-ați tăiat?

ION (contrariat): Cum să-l tai pe tata brazilor?!

— Încercați vreo părere de rău cînd tăiați arborii?

ANDREI: Cînd crești în ogradă un animal și trebuie să-l tai, nu prea ești în apele tale...

GHEORGHE (arătă cu mîna spre culme): Vedeți fagul acela aplecat? N-are mult de trăit. Va fi doborît de vînt. Și pînul de lîngă el... Are două crengi rupte. Se va usca. Dar ceilalți sînt sănătoși. N-avem încotro. Trebuie să-l tăiem pe unii ca să-l lăsăm pe alții, mai tineri, să crească... Așa e legea pădurilor.

În cea de-a șaptea zi a șederii noastre în Vrancea, la orele 4,15 dimineața, am pornit cu mașina spre Nehoiu, ca să escaladăm munții Vrancei pe la pîrîul Hîrboca în sus, spre vîrful Secului. Urma apoi să coborîm de-a lungul pîrîului Argintăriei și a rîului Zăbala, pînă la cabana Giurgiului, aflată în poiana Pieptul Ursului, la poalele muntelui Pietrosul. Voiam să întîlnim urși și mistreți, dar nu numai atît. Inginerul Mircea Diaconu și tehnicianul Nicolaie Murgu, care ne-au însoțit, trebuiau să cerceteze dacă nu cumva ipidaele, niște insecte care atacă scoarța arborilor doboriți, n-au infestat pădurile încă nedesfundate de pe malurile Zăbalei. La orele 13,25 am început să urcăm pe culmea Hîrbocăi. Dar despre ce s-a întîmplat acolo, într-un număr viitor.

Metalurgiștii sibieni raportează

(Urmare din pag. I-a)

— Întregul colectiv al uzinei și-a pus la inimă indicația prețioasă dată de partid privind continua îmbunătățire a calității, ne spune el. *Vom îndeplini cu cinste sarcina care ne revine nouă, constructorilor de mașini și utilaje.*

Dar să dăm cuvîntul faptelor. La muncitorii formatori Aurel Comșa și Isaia Oprișor din turnătorie depășirea sarcinilor de plan cu 15—20 la sută merge mînă în mînă cu calitatea superioară a pieselor turnate. Unul dintre cei mai cunoscuți maiștri termiști este Gheorghe Bălașan, șeful atelierului de tratamente termice. Și aici, calitatea se simte ca la ea acasă, toți muncitorii dînd viață unei lozinci, ce-i drept, nescrisă, dar prezentă printre ei: astăzi mai bine decît ieri, mîine mai bine ca astăzi. Amintindu-și apoi pe modelorul Friedrich Drottleff, frezorul Ion Mihai, cazangiul Matei Blaier, inginerul Claudiu Molodvan, șeful secției Mecanică II, evidențiată pe uzină, vom întregi astfel portretul colectiv al celor care merită pe bună dreptate titlul de artiști în meserie.

Și cum calitatea este de nedespărțit de introducerea procedeelor tehnologice cele mai avansate, iată, pe scurt, noutățile din uzină numai din ultima perioadă. La piesele cilindrice ca: uscătorul de cartofi și de hîrtie, cilindrii de la presa de vinificare MH, turnarea se face „în ploaie", prin această metodă reducîndu-se rebutul cu 60 la sută, calitatea fiind superioară. De asemenea, prin croirea nouă a petalelor de la fundurile cazanelor pentru malaxoare au fost eliminate nu mai puțin de 6 cusături de sudură.

În fiecare decadă, circulă prin secțiile uzinei „Jurnalul calității", un fel de foaie volantă în care sînt cuprinse pe lîngă veștile bune și mai puțin bune și relatări ale experienței înaintate a unor muncitori, tehnicieni și ingineri. Asemenea unei ștafete a acestei experiențe care se transmite din mînă în mînă, jurnalul își schimbă mereu conținutul, îmbogățindu-se de la o decadă la alta.

La 23 August, colectivul uzinei „Independența" va păși pe străzile străvechiului Sibiu, ducînd cu el nu numai mii și mii de flori ci și uriașul buchet al izbînzilor în muncă în care este înmănuncheată strădania și căutarea creatoare a fiecăruia.

ÎN ȚARA AURULUI ALB

(Urmare din pag. I-a)

Vizita într-o republică sovietică din Asia Centrală îți lasă o impresie puternică datorită peisajelor, oamenilor, obiceiurilor lor și mai ales faptelor lor îndrăznețe.

De la Tașkent, prin Batîrkurgan și pînă la Circic, ca și pe întreaga vale a Ferganei, șoselele erau străjuite de sălcii și de plopi piramidali iar, dincolo de dînșii, grădinile de piersici erau încă în acel timp primăvăratic înflorite, ramurile pomilor părînd împodobite cu ghirlande de panglici colorate în roz-bombon. Pe marginea drumului apa curgea, din canalele ce veneau perpendicular pe direcția șoselelor și din loc în loc întîlneam uzbeci bătrîni încălecați pe măgăruși. Și soarele aici are o strălucire deosebită părînd să se oglindească în ceramica smălțuită, în nuanțe mergînd de la bleu la ultramarin, ce îmbrăca din temelii și pînă la turle mederseurile și moscheele din Samarkand.

Dar nu numai atît. Aici, realizările socialismului, industria și agricultura, știința și cultura păstrează amprenta unor tradiții, a unei tehnici și a unei civilizații care au făcut altă dată gloria acestor locuri, a strămoșilor acestor oameni.

Pe aici a trecut, în drumul său către Indii, Alexandru cel Mare, hăituind pe asasinii lui Darius, pînă-n Sogdiana. La vremea aceea. Termezul, Marghilanul și Samarkandul existau și erau cunoscute departe. Oștile lui Alexandru au șters Samarkandul de pe fața pămîntului, din porunca împăratului lor, pedepsind astfel populația băștinașă, care se răsculase împotrivă-i. Mult mai tîrziu, mai ales în secolele IX, X și XI vor înflori aici o cultură și o știință de limbă arabă.

Un institut de orientalistică, funcționînd pe lîngă Academia de Științe a Uzbekistanului, păstrează o bogată colecție de manuscrise, vreo șaisprezece mii la număr, între care unele de o valoare deosebită. Așa sînt operele lui Muhamed Al Horezmi, algebrist renumit, autorul „Calculului indian", lucrare care a prilejuit introducerea sistemului zecimal atît în Asia cît și în Europa; ale lui Abu Ali Ibn Sina (Avicena), autorul „Canoanelor Medicinii", care au cunoscut o faimă mondială, fiind folosite încă în rîul anului 1650 drept manual de bază în Universitățile din Louvain și Montpellier; sau ale lui Abu Bakr Al Razi, autor al unuia dintre primele tratate despre istoria chimiei Orientului, intitulat misterios „Taina Tainelor".

Am privit cu interes și cu un respect deosebit munca de cercetare a lucrătorilor de la acest institut și am invidiat pe șeful de secție Munirov Kuvamidin, care avea zilnic bucuria de a mîngîia cu mîinile și cu ochii lui cele cinci poeme de dragoste ale lui Amir Hosrov Dehlevi, operele lui Djami, sau unicatul lui Abu Bakr Al Razi.

În timpul discuțiilor, am aflat că „Tratatul de Algebră" al lui Al Horezmi ca și „Tabelele astronomice ale lui Al Mamuna" se găsesc tipărite. În oraș, la prima librărie mi le-am procurat. În avion de la Tașkent la Samarkand am avut vreme să le foiletez. Din introducere aflu că manuscrisul reproducînd originalul lucrării lui Al Horezmi se găsește la Biblioteca Universității Bodleiene din Oxford. O traducere latinească a manuscrisului arab terminată la Segovia se găsește la Universitatea Columbia (New York).

Trecînd peste prefață, observ că Tratatul de algebră al lui Al Horezmi nu întrebuințează abreviațiunile simbolice folosite în algebra de azi; de altfel procedeul acesta nu va fi folosit decît mult mai tîrziu, în Renaștere. De asemenea, nu există simbol nici pentru necunoscuta din ecuație. Algebra aceasta tratează atît ecuații de gradul întîi, cît și ecuații de gradul al doilea, printr-o metodă care nu diferă prea mult de metoda actuală. Și poate că nu e lipsit de interes a menționa că de la Al Horezmi ne-au rămas, păstrîndu-se pînă astăzi, doi termeni folosiți curent în lumea matematicilor. Primul este însăși denumirea de algebră. Titlul complet al lucrării sale fiind: **Kitab al-jabr wa l-muqabalah**, cuvîntul **al-jabr** însemnînd operațiunea prin care un termen poate trece de cealaltă parte a semnului egalității numai prin schimbarea semnului. Al doilea termen este acela de Algoritm, care definește noțiunea de „procedeu constant de calcul" și care — fără îndoială — derivă de la numele învățatului din Horezmi.

Peste această civilizație de limbă arabă vor năvăli, în secolul al XIII-lea, hoardele mongole.

Tamerlan cuceritorul va face apoi din Samarkand capitala vastului său imperiu, transformîndu-l, înfrumusețindu-l cu o serie de construcții monumentale, de o amploare fără precedent. Ochii Munirei Vahidova, ghidul nostru la Samarkand, străluceau și mai tare atunci cînd ne povestea legenda construcției moscheei care poartă numele lui Bibi-Hanum, soția favorită a lui Timur.

Pomeneam despre soare. Întorși la Tașkent, în ultima zi a peregrinărilor noastre prin Uzbekistan, vizităm secția de heliofizică a Institutului de Fizică-Tehnică. Aici oamenii ar vrea, dacă nu să domesticească soarele, cel puțin să-i capteze o parte din energie. Și tehnica se bazează tot pe tradițiile vechi. Oglinzile lui Arhimede la Siracuza sînt reproduse aici la alte proporții. Și dacă nici o flotă nu apare la orizont, pentru a face obiectul unei operații de incendiere, asistăm la sudarea a două bucăți de oțel. Temperatura atinsă era de 2 800°.

Și dacă soarele strălucește cu putere în această parte a Uniunii Sovietice, viața oamenilor este legată aici de existența apei. Călătoria pe valea Ferganei, întreprinsă în tovărășia inepuizabilului Atham Hamdamovici, care ne arăta cu mîndrie poza lui și a soției făcută în fața Ateneului Român, cu prilejul unei scurte călătorii prin București, precum și a venerabilului **naciclnic** al marelui canal Fergana, ortak Usman Hodjaev, ne va demonstra cu prisosință acest lucru. În colhozul de la Cumarîh, pe fostele gropi de nisip, al cărui președinte este Hudaiberdiev Ahmat Ali, 1400 de hectare sînt semănate an de an cu bumbac. În rest, grădini de legume, livezi, porumb. Au și douăzeci de hectare de vie. Ne întîmpină din niște struguri mari, frumoși, păstrați încă din toamna anului trecut. Și președintele ne povestește de viața amară a țăranilor dinainte de instalarea puterii sovietice, despre lupta împotriva contrarevoluționarilor de sub conducerea lui Șirmat Chiorul, despre cele 3 000 kg de bumbac obținute de dînșii de la fiecare hectar de pămînt irigat.

Bătrînul Hodjaev ne povestește epopeea construcției canalului Fergana și în timpul acesta, după tradiționalul ceai verde băut afară în curte, pe pat, așa cum se obișnuiește în toate „ceaihanalele" de pe aici, au apărut apoi castroanele cu „lagman", mîncarea lor națională, după care din nou ceai verde fără zahăr și apoi șașlîkul, care aici se cheamă **kebap**. Și totul mi se pare frumos, adică pe limba lor **cirolilic**. Cuvintele **„lasașin"** și **„dosîc"** revin adesea în vorbirea lor și a noastră.

Și acum, cînd îmi amintesc de faptul că Uzbekistanul asigură 71 la sută din producția de bumbac a U.R.S.S., atingînd cifra de 3 700 000 tone în 1963, că în același an produceau în republică 1 500 000 tone îngrășăminte chimice, alături de producția industriei constructoare de mașini și în special de mașini agricole necesare culturii bumbacului; cînd îmi amintesc de faptul că Uzbekistanul deține primul loc în Uniunea Sovietică și în ceea ce privește producția de mătase naturală și de piei de karakul, și cel de-al doilea loc în ceea ce privește producția de țesături de bumbac și de oțel — îmi dau seama de măreția realizărilor oamenilor muncii din această republică, în anii puterii sovietice.

Cînd mă gîndesc la oamenii pe care i-am cunoscut, la Serghei Borodin, autorul cărții „Stele deasupra Samarkandului", la colegul meu de la Radio, Hudaiberdiev Hileal, la ortak Usman Hodjaev, de două ori decorat cu Ordinul Lenin, care în decembrie va împlini șaptezeci de ani, la Abdulah Sabirov, care a făcut războiul pînă la Berlin și care acum este un păsnic „gratargiu" în Marghilan, la Abdulaev Nazîr, șeful ceaihanalei revoluționarilor din același oraș, la președintele colhozului din Cumarîh, la Mukîar Saidov și la Ghias Umarov, oameni de știință de la Institutul de Fizică Tehnică din Tașkent, cînd îmi amintesc de toți aceștia, recapitulînd zilele sau ceasurile petrecute împreună cu ei, am un sentiment de certitudine. Acela că întîlnirile pe care le-am avut, discuțiile și schimburile de păreri întovărășite de pasiunea și entuziasmul pe care gazdele le puneau în a ne face șederea mai plăcută, toate la un loc au contribuit la înțelegerea noastră reciprocă, la întărirea prieteniei dintre popoarele noastre.

La sfîrșitul acestor rînduri, le spun din toată inima **Rahmat**, adică Mulțumim.

DE PESTE HOTARE

A 20-a aniversare a proclamării Republicii Indonezia

FESTIVITĂȚILE DE LA DJAKARTA

DJAKARTA 17.— De la trimișii speciali George Serafin și Ion Gălățeanu : La 17 august poporul indonezian a sărbătorit cea de-a 20-a aniversare a proclamării independenței patriei sale. Capitala Indoneziei a cunoscut din primele ore ale dimineții un freamăt neobișnuit. Grupuri, grupuri de oameni se revarsă pe străzi, pun stăpînire pe marile artere de circulație și se îndreaptă spre piața din fața palatului Merdeka, umplînd fără încetare vastul loc de întîlnire din centrul orașului. În curînd nu se mai zărește decît o mare de culori vii, vesele și o mulțime de steaguri fluturînd în aer, agitate în soare și de briza trimisă cu dărnicie de oceanul învecinat.

Reprezentanți ai principalelor insule care formează frumoasa Republică Indonezia și cetățeni ai Capitalei participă la ceremonia înălțării steagului sacru. În vasta piață din fața palatului Merdeka, încadrată de impozantul monument național și de statuia legendarului erou Diponegoro, mulțimea așteaptă începerea festivităților. În tribună iau loc personalități de frunte ale vieții politice, economice și social-culturale indoneziene, membri ai corpului diplomatic. Sînt de față, de asemenea, oaspeți din 20 de țări.

Aplauze puternice salută sosirea președintelui Sukarno care a venit la miting împreună cu tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat al R.P. Române. Însoțit de tovarășul Chivu Stoica președintele Sukarno se îndreaptă spre podiumul din fața tribunei unde rostește un amplu și important discurs.

„Sîntem acum independenți. Nici o cătușe nu mai leagă țara și poporul nostru. Din această clipă noi începem construirea propriului nostru stat, un stat independent, statul Republicii Indonezia, independent, trainic și pe veacuri". Reamintind aceste fraze pe care le-a rostit acum 20 de ani, cu ocazia proclamării independenței, șeful statului indonezian a arătat că în cele două decenii care s-au scurs poporul indonezian a făcut totul pentru realizarea obiectivelor fixate atunci, subliniind că poporul indonezian este un popor unit și care-și întărește necontenit unitatea.

Vorbitorul s-a adresat în continuare acelor cercuri din străinătate care puneau la îndoială capacitatea Indoneziei de a înfăptui obiectivele pe care și le-a propus.

O mare parte a discursului a fost consacrată problemelor externe și reafirmării principiilor pe care le promovează guvernul indonezian în relațiile sale internaționale, condamnînd cu tărie colonialismul. Președintele a declarat că Indonezia acordă un sprijin deplin luptei pentru independență pe care o duc popoarele aflate încă sub dominația străină, sau a căror independență este astăzi amenințată. El a declarat că Indonezia este cu totul de partea poporului vietnamez și a luptei sale eroice împotriva agresiunii imperialiste a Statelor Unite.

Chaerul Saleh, al treilea vicepprim-ministru, a dat apoi citire proclamației de independență enunțate de poporul indonezian acum 20 de ani. A urmat ceremonia sobră și impresionantă a înălțării pe același catarg, a steagului care a fost ridicat pentru prima dată la 17 august 1945, marcînd după veacuri de dominație colonială izbînda luptei poporului indonezian pentru libertate și independență națională. Ceremonia din piața Merdeka a luat sfîrșit în sunetele solemne ale Imnului național indonezian. În cursul după-amiezii a avut loc a paradă la care au participat 10 000 de tineri.

Seara, președintele Sukarno a oferit la palatul Merdeka o mare recepție cu prilejul Zilei Independenței.

★

Deschiderea expoziției, organizată de Institutul național de cercetări, și adunarea care a avut loc luni după-amiază cu acest prilej marchează prima manifestare oficială în cadrul ceremoniilor ce au loc în capitala Indoneziei în cinstea sărbătorii naționale.

La adunare a participat o numeroasă asistență, printre care membrii guvernului, generali și ofițeri superiori, personalități din viața politică, socială și culturală a țării, șefi și membri ai misiunilor diplomatice, precum și personalități străine invitate cu această ocazie. Cei prezenți au salutat cu aplauze puternice apariția președintelui Sukarno, care a venit împreună cu președintele Consiliului de Stat al R. P. Române, Chivu Stoica.

Au luat succesiv cuvîntul prof. dr. Djuned Pusponegoro, ministrul pentru cercetările naționale, dr. Suharto, ministrul pentru dezvoltarea națională, și dr. Chaerul Saleh, al treilea viceprim-ministru. Vorbitorii au subliniat realizările obținute în economia națională prin munca și eforturile oamenilor de știință, tehnicienilor și ale poporului indonezian, precum și perspectivele pe care le deschide îndeplinirea planului național de opt ani.

La tribună a urcat apoi președintele Sukarno, care, în cuvîntarea rostită, a subliniat principiile după care se conduce astăzi Indonezia în politica sa economică și în relațiile pe care le promovează pe plan extern.

A urmat apoi vizitarea expoziției care înfățișează aspecte din activitatea Institutului național de cercetări, din realizările obținute în diferite ramuri ale economiei.

Președintele Consiliului de Stat al R. P. Române, Chivu Stoica, și ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, au primit explicații amănunțite din partea prof. dr. Pusponegoro, a altor miniștri și din partea organizatorilor expoziției. Părăsind expoziția, președintele Consiliului de Stat al R. P. Române a semnat în Cartea de onoare.

VIZITELE TOVARĂȘULUI CHIVU STOICA ÎN INDONEZIA

DJAKARTA 17 — Trimișii speciali Agerpres transmit: Invitat de președintele Indoneziei, Sukarno, și soția sa, președintele Consiliului de Stat al R. P. Române, Chivu Stoica, împreună cu ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, au plecat luni dimineața la Bogor. Călătoria cu elicopterul pînă la această pitorească localitate prezidențială, situată la 60 km de Djakarta, oferă admirabile priveliști naturale. La Bogor, oaspeții au făcut un scurt popas la palatul prezidențial de vară și au vizitat grădina botanică. Președintele Sukarno a prezentat oaspeților pe directorul acestei grădini, inginer Sudjana, care a dat ample explicații cu privire la particularitățile florei și activitatea științifică desfășurată pentru obținerea unor specii noi.

După vizitarea grădinii botanice, oaspeții români și președintele Sukarno au plecat cu mașinile la muntele Ryung. Prin satele străbătute, împodobite festiv cu prilejul marii sărbători a Indoneziei, locuitorii au ovaționat îndelung pe oaspeți. La restaurantul situat pe un mic platou al muntelui, la o altitudine de 1 000 metri, președintele Indoneziei a oferit un dejun, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Consultări pentru un nou guvern grec

ATENA 17 — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: Marți seara, Stephanopoulos și Tsirimokos, cei doi politicieni care au părăsit Uniunea de centru declarîndu-se deputați independenți, au fost primiți de regele Constantin care, după cum se așteaptă, va acorda unuia din ei mandatul de a forma noul cabinet. Liderul Uniunii de centru Papandreu și-a declarat deziluzia în legătură cu această sciziune. Ziarele de centru relevă că numai nouă deputați ai partidului guvernamental și-au exprimat aprobarea față de guvernul în curs de pregătire.

Ziarul „Avghi" a publicat un comunicat al Comitetului Executiv al E.D.A., care exprimă dezaprobarea față de formarea noii echipe guvernamentale.

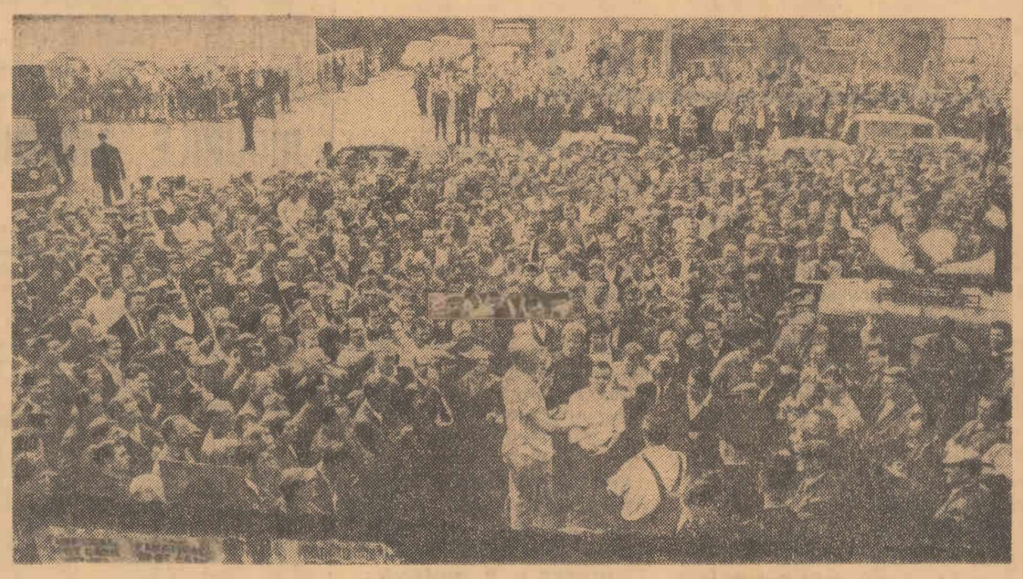

LONDRA. Un miting al docherilor englezi de la „Royal Group of docks" pentru revendicări economice

Prezentarea scrisorilor de acreditare a trimisului extraordinar și ministru plenipotențiar al R. P. Române în Iran

TEHERAN 17 (Agerpres). — La 16 august, Ion Drînceanu, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R. P. Române în Iran, a prezentat șahului Mohammed Reza Pahlevi scrisorile sale de acreditare.

Cu acest prilej, trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar român a transmis șahului și poporului iranian din partea președintelui Consiliului de Stat al R. P. Române, Chivu Stoica, urări de fericire și prosperitate. El și-a exprimat convingerea că dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre R. P. Română și Iran servește intereselor statelor și popoarelor noastre.

Șahul Iranului, Mohammed Reza Pahlevi, exprimîndu-și satisfacția de a-l primi pe trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar român, a rugat pe acesta să transmită președintelui Consiliului de Stat al R. P. Române, Chivu Stoica, sincere urări de sănătate, iar poporului român succese și prosperitate. El și-a exprimat convingerea că relațiile dintre România și Iran se vor dezvolta continuu în interesul celor două popoare, pe baza principiului coexistenței pașnice și al neamestecului în treburile interne, subliniind totodată că ambele țări pot coopera pe plan internațional în problemele ce privesc asigurarea păcii — cauza comună a tuturor popoarelor.

Disputa transportului pe Atlantic

LONDRA 17 (Agerpres). — Disputa dintre Marea Britanie și S.U.A. privind taxele de transport pe Oceanul Atlantic a izbucnit din nou. Într-un raport al comisiei federale maritime a S.U.A. se arată că taxele în vigoare între porturile din Statele Unite și cele britanice sînt discriminatorii pentru exportatorii americani. Guvernul britanic și reprezentanții armatorilor din 11 țări din Europa occidentală au respins această acuzație. Cu toate acestea, comisia federală maritimă a Statelor Unite a publicat la Washington un memorandum prin care se cere ori o scădere a taxelor maritime pentru exporturile americane, ori ridicarea acestora pentru exportatorii britanici.

GENEVA

În Comitetul pentru dezarmare

Cuvîntarea reprezentantului R. P. Române

GENEVA 17 (Agerpres). — La 17 august a avut loc o nouă ședință a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare. Luînd cuvîntul, reprezentantul R.A.U., Abdul Fattah Hassan, s-a pronunțat împotriva menținerii bazelor militare străine pe teritoriul altor state, pe care le consideră „un mijloc de presiune asupra țărilor în care se găsesc și de întîrziere a emancipării și a dezvoltării lor".

A luat apoi cuvîntul reprezentantul R. P. Române, Vasile Dumitrescu, care a declarat, printre altele : „Delegația română consideră că acest comitet nu poate rămîne impasibil în timp ce în afara incintei sale continuă acțiunile care merg într-o direcție diametral opusă scopului către care trebuie să se îndrepte lucrările noastre. Ceea ce constituie esența însăși a problemei dezarmării, așa cum se pune ea astăzi, a continuat delegatul român, este, desigur, existența, puterea de distrugere fără precedent și numărul mereu crescînd al armelor nucleare. „Atît timp cît există pericolul nuclear este greu, dacă nu imposibil, să se realizeze pacea și securitatea internațională". Subliniind că „toate popoarele, mari și mici, și ca atare toate statele, fără nici o excepție și fără nici o deosebire, sînt egale în drepturi și ar trebui deci să se bucure în mod egal de dreptul la pace și la securitate", delegatul român a spus : „Tocmai de aceea, delegația română, ca și alte delegații, s-a pronunțat în mod constant pentru asemenea măsuri care au drept scop asigurarea securității pentru toți, înlăturarea pentru totdeauna a pericolului nuclear". Din acest punct de vedere, a continuat vorbitorul, mi se pare că, dacă continuă să existe divergențe în ceea ce privește mijloacele de a ajunge la eliminarea armelor nucleare, dimpotrivă, în ceea ce privește interzicerea folosirii lor, n-ar trebui să existe nici o dificultate. Într-adevăr, necesitatea interzicerii folosirii armelor nucleare a fost recunoscută de mult timp".

După ce s-a referit la sprijinul pe care România îl acordă propunerilor de dezarmare prezentate de o serie de state ale lumii, vorbitorul a relevat că țara noastră este „în favoarea oricărui acord cu privire la dezarmare, care să asigure respectarea egalității în drepturi, a suveranității, independenței și securității tuturor statelor. Desigur, a spus el, nu se poate să nu se țină seama de faptul că eficacitatea acordurilor cu privire la dezarmare depinde de participarea tuturor statelor și, în mod deosebit, a marilor puteri — puterile nucleare — printre care R.P. Chineză și Franța".

Referindu-se la problema bazelor militare, delegatul român a declarat : „Existența bazelor militare și a trupelor străine pe teritoriile altor state — tot atîtea instrumente ale politicii de intervenție în afacerile interne ale țărilor — are o influență negativă asupra relațiilor internaționale. Evenimentele care au loc în Congo, în Republica Dominicană și în special în Vietnam vin să confirme o dată mai mult pericolul pe care îl implică aceste baze precum și prezența forțelor armate străine pe teritoriile altor țări pentru pacea și securitatea popoarelor". Vorbitorul a citat din declarația guvernului român, publicată la 13 august, cu privire la extinderea intervenției americane împotriva poporului vietnamez.

Delegatul român a reafirmat poziția consecventă a României privind utilitatea pe care ar avea-o pentru cauza păcii și securității generale, crearea de zone denuclearizate în diferite părți ale lumii, prin respectarea cu strictețe a intereselor statelor vizate și a principiilor fundamentale ale Cartei O.N.U. Relevînd că „viața demonstrează că împărțirea lumii în blocuri militare agravează încordarea internațională, alimentează neîncrederea între state, pactele agresive N.A.T.O., S.E.A.T.O. și C.E.N.T.O. purtînd în ele și favorizînd tendințele spre dominarea altor popoare", delegatul român a declarat că „țara noastră se pronunță cu hotărîre pentru lichidarea oricărui bloc militar".

VIETNAMUL DE SUD

Atac al forțelor patriotice la Da Nang

SAIGON 17 (Agerpres). — Luni noaptea, forțele patriotice sud-vietnameze au atacat o unitate americană de tancuri care asigură apărarea bazei strategice aeriene de la Da Nang.

Patrioții sud-vietnamezi au supus pozițiile ocupate de unitatea americană de tancuri — la numai 5 km sud-vest de baza de la Da Nang — unui puternic tir de mortiere, grenade și arme automate. Pentru a putea respinge atacul patrioților, infanteriștii marini americani au trebuit să folosească artileria.

Totodată, la Saigon s-a anunțat că un convoi de mașini militare ale trupelor guvernamentale a fost avariat pe șoseaua care leagă Duc Co de Pleiku, ca urmare a exploziei mai multor mine amplasate de forțele patriotice. O mașină a fost distrusă, iar alte trei, inclusiv două mașini blindate, au fost avariate.

De o săptămînă soldatul american de culoare Winstel Belton a declarat greva foamei pentru a protesta împotriva trimiterii sale în Vietnamul de sud. Este pentru prima oară cînd un asemenea caz este adus la cunoștința opiniei publice din Statele Unite.

Miting la Hanoi

HANOI 17 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că în ziua de 16 august, la Hanoi a avut loc un miting la care a participat un mare număr de cetățeni originari din Vietnamul de sud, care în conformitate cu acordurile de la Geneva din 1954 s-au stabilit în R. D. Vietnam. Participanții la miting și-au exprimat hotărîrea de a se reîntoarce în patria lor — Vietnamul de sud — și a lupta împotriva agresorilor americani, pentru salvarea țării. Ei și-au exprimat sprijinul deplin pentru declarația din 2 august 1965 a guvernului R. D. Vietnam, pentru declarația din 3 august a Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud și declarația din 13 august a Comitetului Central al Frontului Patriei din Vietnam.

Participanții la miting au adoptat o rezoluție în care cheamă pe foștii militari originari din Vietnamul de sud și aflați în prezent în R. D. Vietnam în baza acordurilor de la Geneva din 1954 să fie gata pentru îndeplinirea ordinului Frontului de Eliberare de a se reîntoarce în sud, în vederea luptei împotriva dușmanilor patriei. Rezoluția cheamă studenții și tinerii regrupați în Nord să se organizeze în unități de luptă și să fie gata să plece în Vietnamul de sud, atunci cînd Frontul de Eliberare va cere aceasta.

★

HANOI 17 (Agerpres). — La 15 august mai multe formațiuni de avioane cu reacție americane, decolînd de pe portavioanele Flotei a 7-a și de pe bazele din Vietnamul de sud și Tailanda, au bombardat și mitraliat numeroase regiuni populate și obiective economice din provinciile Thanh Hoa, Nghe An și Ha Tinh. Tot în aceeași zi, avioanele americane au bombardat și mitraliat orașul Thuan Chau din provincia Son La.

Succese ale partizanilor peruvieni

LIMA 17 (Agerpres). — Partizanii peruvieni care acționează în departamentele Junin și Ayacucho au reușit să străpungă încercuirea forțelor guvernamentale și să se retragă în pădurile virgine. Agenția Prensa Latina relatează că guvernul peruvian a trimis împotriva partizanilor aviația militară și unități de artilerie. Bombardamentele au provocat mari pagube populației civile, îndeosebi celei indiene.

Potrivit agenției Prensa Latina, partizanii acționează în prezent în cinci departamente : Junin, Ayacucho, Huancavelica, Cuzco și Piura. Întrucît toate încercările de a înăbuși răscoala antiguvernamentală au eșuat pînă în prezent, autoritățile peruviene au declanșat o intensă campanie de represiuni împotriva populației civile de la sate și de la orașe.

Prezența acestui grup de „basuto" pe aeroportul din Londra are o explicație pe cît de neobișnuită, pe atît de neașteptată. Cei 10 călători nu se pot întoarce în țara lor, Basutolandul. Cine îi împiedică ? Guvernul R.S.A. Pentru a putea înțelege mai bine faptele, trebuie amintit că statul Basutoland este înconjurat din toate părțile de teritoriul sud-african, pe care călătorii care vin sau ies din țară trebuie să-l traverseze. Cei zece membri ai Congresului Partidului din Basutoland, în drum spre patrie, după ce făcuseră o călătorie în străinătate, au fost însă opriți la aeroportul din Nairobi. Lor li s-a refuzat viza de tranzit prin R.S.A., pe motiv că ar fi sabotori și luptători de guerilă. După părerea oficialităților sud-africane, aceasta ar pune securitatea statului în pericol. La rîndul său, guvernul Basutolandului revendică pentru cetățenii săi dreptul de a putea măcar intra și ieși din țară. Fotografia de mai jos, publicată de ziarul „Times", îi înfățișează pe cei zece „pelerini" sosiți la aeroportul din Londra în speranța că guvernul englez va reuși să rezolve acest diferend pe care cele două țări interesate nu l-au putut soluționa

SCURTE ȘTIRI

SANTO DOMINGO. Forțele patriotice din Republica Dominicană, care sprijină guvernul constituționalist, au sărbătorit la 16 august centenarul eliberării țării de sub jugul colonial spaniol. Pe strada centrală a capitalei dominicane a avut loc o demonstrație de masă a forțelor patriotice. Șeful guvernului constituționalist, colonelul Caamano, a declarat că poporul dominican „nu se va odihni pînă ce ultimul străin nu va părăsi pămîntul țării".

MOSCOVA. La invitația Prezidiului Sovietului Suprem și a guvernului sovietic, la 17 august la Moscova a sosit într-o vizită oficială Alphonse Massemba-Debat, președintele Republicii Congo (Brazzaville), secretar general al Partidului Mișcarea Națională Revoluționară din Congo. În aceeași zi, președintele Congoului a făcut o vizită lui A. Mikoian, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

BONN. Ministrul apărării al R.F.G. a anunțat că batalioane de rachete ale Bundeswehrului, înzestrate cu rachete de tipul „Sergeant", capabile să poarte focoase atomice, vor efectua în perioada august—septembrie primele exerciții pe poligoanele engleze din Insulele Hebride. În octombrie un grup de marinari și ofițeri ai forțelor maritime militare vest-germane vor efectua exerciții în regiunea Insulei Sardinia, în Italia. În luna decembrie, vor începe exerciții similare la poligonul Camp-Hill din Canada.

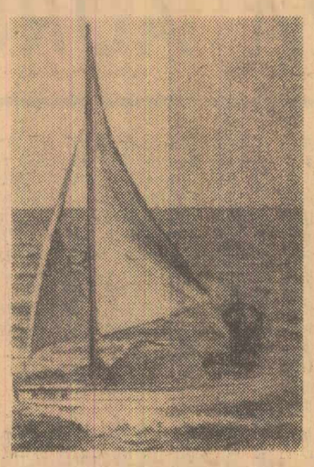

Ziaristul american Robert Manry în barca sa „Tinkerbell" cu care traversează oceanul Atlantic

ANKARA. Marți s-a înapoiat la Ankara primul ministru al Turciei, Ürgüplü, care a făcut o vizită oficială în Uniunea Sovietică. El a declarat că în timpul convorbirilor pe care le-a avut cu conducătorii sovietici au fost stabilite posibilitățile în vederea unor schimburi comerciale de mari proporții între cele două țări. Totodată, premierul turc a subliniat importanța unor relații de bună vecinătate între U.R.S.S. și țara sa și a spus că vizita a fost utilă.

BELGRAD. Ziarul iugoslav „Politika" anunță că în baza unui acord semnat recent la Paris, guvernul francez pune la dispoziția R.S.F. Iugoslavia un credit în valoare de 60 milioane franci. Acest credit va fi folosit pentru achiziționarea de materii prime și mărfuri de consum din Franța și constituie o parte din mijloacele pe care le va folosi Iugoslavia în legătură cu aplicarea noii reforme economice.

COPENHAGA. În capitala Danemarcei și-a început lucrările cel de-al 8-lea Congres european pentru spectroscopia moleculară, la care participă oameni de știință din 30 de țări, printre care și din R. P. Română.

NAIROBI. Lucrătorii de poștă din Kenya și Uganda au declanșat luni o grevă generală. Greviștii cer îmbunătățirea condițiilor lor de muncă.

AMMAN. Acordul de frontieră intervenit între guvernele Iordaniei și Arabiei Saudite a fost ratificat de Iordania. Potrivit acordului, coasta iordaniană din golful Aqaba a fost lărgită de la 7 la 25 km. Cele două țări își vor împărți egal redevențele ce ar rezulta din eventuale exploatări petroliere din zona comună de frontieră.

BOGOTA. În departamentul Tolima din Columbia au avut loc luni puternice ciocniri armate între detașamentele de partizani care operează în această regiune și trupele guvernamentale. Potrivit datelor publicate în buletinul „Rezistencia", în timpul luptelor și-au pierdut viața 20 de soldați și doi partizani.

BERLIN. Răspunzînd invitației Frontului Național al Germaniei Democrate, în R. D. Germană s-a aflat o delegație a juntei revoluționare a frontului patriotic al eliberării naționale din Portugalia, în frunte cu Fernando Piteira Santos, membru al juntei. Într-un comunicat publicat la Berlin se arată că cele două părți au hotărît să lărgească colaborarea spre binele păcii.

CHICAGO. Un avion de pasageri de tip „Boeing-727", aparținînd societății de navigație civilă „United Airlines", s-a prăbușit luni în lacul Michigan. La bordul avionului se aflau 30 de persoane. Prăbușirea avionului s-a datorat, potrivit autorităților, unei explozii la bordul avionului înainte ca acesta să aterizeze pe aerodromul din Chicago. F.B.I. a deschis o anchetă.

RIO DE JANEIRO. Poliția braziliană a descoperit un aeroport clandestin în junglă, ce aparținea unei bande de contrabandiști de cafea. Au fost capturate trei avioane, dar un al patrulea a putut să decoleze avînd la bord mai mulți contrabandiști. În cursul luptei cu contrabandiștii au fost ucise trei persoane și un ofițer de poliție.

SANTIAGO DE CHILE. Guvernul chilian a decretat luni „stare de dezastru național" după o săptămînă de viscole, furtuni, inundații și avalanșe considerate drept cele mai grave cunoscute de această țară în actualul secol. Furtunile care au bîntuit luni pe ambii versanți ai munților Anzi au ridicat numărul victimelor la 156 morți și peste 70 000 de sinistrați. Pe o lungime de 1 600 kilometri de-a lungul coastei chiliene întreaga regiune de litoral se află sub ape. 22 din cele 25 de provincii ale țării sînt sinistrate. O avalanșă a ucis luni opt muncitori într-o tabără a unei mine de cupru la 70 km de Santiago. Autoritățile chiliene au anunțat că 43 de ofițeri și marinari au pierit în naufragiul vasului chilian „Janequeo" surprins de furtună în golful San Vedro. În Argentina, pe celălalt versant al Anzilor, o avalanșă a acoperit o tabără muncitorească în provincia Las Cuevas, 50 de persoane fiind ucise. Oficialitățile au afirmat că actualul dezastru este la fel de mare ca și cel provocat de cutremurul din luna martie care a ucis 350 de persoane și a provocat pagube în valoare de peste 100 milioane dolari.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii" Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii